DEVLET

ey Türk kendine dön..

1 1 1

MİLLİYETÇİ SİYASİ HAFTALIK GAZETE

17 MAYIS 1971

ORDU ANARŞİSTLERİ EZERKEN

KABİNE NE YAPIYOR

SELÂM

Emine IŞINSU

DESEM; GÜZEL NEDİR ?

«Bak» diye gösterdim.

Başını göğe kaldırdı ve birden gözlerine ışıklar doluştu:

«Güzel dedi, sonra sordu; o nedir?»

Çocuğun gökkuşağından haberi yoktu daha. Yalnız güneşi ve yağmuru biliyordu. Bugün onu tanıdı ve derhal karar verdi: «Güzel.»

«Peki güzel nedir?» deseydim, belki bana gökkuşağını gösterecekti. Moru, pembesi, yeşili hepsi üstünde, muhteşem bir yarım daire. Gerçekten güzeldi!

Sonra tekrar yağmur yağdı. İri, rahat ve yavaş. Onu seyrettik, minicik avucu avcumdaydı, yine «güzel» dedik.

Öylesine mi mutluyduk, bilmem o akşamüstü. Taze yapraklanan ağaçlar, çamurlu yollar, karşı tepelere dağılmış bozkır Ankara'nın boz yüzlü gecekonduları ve içimizde aynı sevinç.. Hepsine «güzel» dedik.. Derken çocuk, bebeklerine ev yapmağa koyuldu. Ben, «güzel»i düşündüm. O bir gerçek, amma hiç dokunduğum olmadı. Yalnız güzel çinileri okşadım parmaklarımla. Hiç gördüğüm de olmadı, yalnız gökkuşağını, yağmuru, çocuklarımın tebessümlerini gördüm.. O bir gerçek.. Amma hiç işittiğim de olmadı, yalnız güzel türküler dinledim.

Peki bu dokunulup, dokunulmayan.. görülüp, görülemeyen.. işitilip, işitilemeyen ne ola?

Âşığa sordum, sevgilimdir, dedi.

San'atkâra sordum, eserim, dedi.

Ülkücülere sordum, vatanımızdır, dediler.

Anne, «çocuğumdur» dedi...

Gökkuşağının yedi rengini güzel bulur musun? Ya yağmuru, çamuru, gecekonduları? Desem, söylersin ki; «Hepsini güzel bulurum, eğer mutluysam..»

Güzel, mutluluk mudur?

Dokunabilir misin bir mutlu çiniye, işitebilir misin bir mutlu türküyü? desem, söylersin ki; «Mutluluk gördüğüm ya da işittiğimde değil, yüreğimdedir.»

Güzel; bir yürek midir?

Çırpınışlarını duyabilir misin gökkuşağında, sevgilinin gözlerinde, bayrağının renginde? desem, söylersin ki; «Evet.. evet!»

Güzel; yüreğini çarptıran mıdır? Tanrı'nın karşısında el bağlayıp durduğun an, yüreğin çarpmaz mı?

Sorsam, «Güzel, Tanrı mıdır?» Söylersin; «Görmedim O'nu, eserlerini bilirim.»

Güzel; Tanrı'nın yarattığı mıdır?

Sen, ben, o.. deniz, taş.. güzel, biz miyiz? Neyiz, ne ararız, Güzel güzeli'i arar mı ki? Güzel, güzeli içinde bulmaz mı ki?

Güzel; içimizde değil mi?

Tanrı; içimizde değil mi?

İçimizde, dışımızda, heryerde. Yaprağın yeşilinde. Yeni doğmuş bebeğin ilk çığlığında, dualarda..

Güzel, dualar mıdır?

Kime edersin dualarını; yakardığın, ödediğin, kavuşmak dilediğin kim?

Sevilendir, mutluluktur, yüreğinin çırpınışıdır. Bakıp da duyduğun, dinleyip de duyduğun, dokunup da duyduğundur. Bulup da aradığındır, arayıp da bulamadığındır. Yakınındayken uzak; uzakken yakın olandır.

O'na Tanrı'dır, desem; gerçeği söylemiş olurum. Ya güzel'dir desem, yalan mı demiş olurum?

Ne Tanrı'yı güzel'den, ne güzel'i Tanrı'dan ayırabilirim. Desem; «Söyle bana, sen ayırabilir misin?»...

POLİGON

ABDURRAHİM KARAKOÇ

DÜŞ

Düş gördüm ilkbahar, uyandım ki kış
Oy benim vakitsiz gelen düşlerim.
Sürdü senelerce hep bu aldatış
Oy benim düşlerim, yalan düşlerim.

★ ★ ★

Düş gördüm dört mevsim kuşlar daha hi
Ne kurtlar acıkır, ne insan üşür
Uyandım canlılar günâh bölüşür
Oy benim doğmadan ölen düşlerim.

★ ★ ★

Düş gördüm sevenler aldatmıyordu
Gölgeli dağlardan gün batmıyordu
Uyandım utançtan gök çatlıyordu
Oy benim açmadan solan düşlerim.

★ ★ ★

Düş gördüm gül açmış karın içinde
Geceler yıkanmış, nur'un içinde
Uyandım ak yitmiş morun içinde
Oy benim ışıksız kalan düşlerim.

★ ★ ★

Daha akşam derken horozlar öttü
Neyleyim düş bitti, umut da yitti
Bir defacık gerçek olmadı gitti
Bin sessiz uykumu bölen düşlerim.

Kırat'a Ağıt

Devlet'in 63 ncü sayısında KIRAT TÜRKÜSÜ isimli bir yazı yazmış ve sonunu şöyle bağlamıştım:

«Davran Kırat'ım, şahlan Kırat'ım, yaylan Kırat'ım. Altına bile lâyık olmadığı halde üstüne çıkmış bu altın arayıcısı sür'atli kovboyu at üzerinden. Nalla alnının çatını, (atını seven kovboyu) gören gözler, görsünler kıratın (sevdiği) kovboyu. Sev bu kovboyu kıratım, nallarınla sev. Diyar'ı küfrün ovalarını nallayışın dahil, hiçbir nallayış bu kadar hayırlı, uğurlu ve nurlu olmayacaktır.»

Yazının çıktığı tarih: 15/6/1970. Yani 12 Mart muhtırasından dokuz ay önce. Yazıdan anlaşılacağı üzere Demirel bir Türk binicisinden ziyade, altın arayıcı bir kovboy halinde anlatılmakta ve kırat bu kendine lâyık olmıyan biniciyi tepetaklak etmeye davet olunmaktadır. Çünki kırat, murat'tır. Bu masum ve mahzun milletin muradıdır.

Fakat kırat dizginleri maalesef fena kaptırmıştır. Kendisini bir altın arayıcısı beygiri haline getiren zihniyetin zebunu olmuştur. Çifte atmak, binicisini savurmak şöyle dursun, kişneyemez hale gelmiştir. Sert baslı, başını alıp giden, akarak koşan kırat nerede?

Kırat zebun olmuş.. Çünkü insafsız bir biniciye düşmüş. Allah yarattı demiyor. Kıratı nefeslendireyim demiyor. Çalakamçı, dere tepe sürüyor kıratı.. Kıratın usluluğunu kendi biniciliğinin kâr hesabına kayd ede-ede koşturup duruyor.

Ktrat'ta öyle. O da kendi usluluğunu binicisinin eşi bulunmaz süvariliğine verip gidiyor. Taa 12 Mart'a kadar.

O tarihte binici bakıyor ki elinde kıratın sadece dizginleri kalmıştır. Kırat bakıyor ki binicisini üzerinden habersizce alıvermişler.

Süvarilik kaidesidir «düştüm» denmez «indim bindim» denir. Eğer kırat savursaydı binicisini, binici «indim bindim» derdi. Amma kendi düşmedi, kıratta savurmadı, o halde ne diyecek şimdi? Ne demesi mühim değil de kırata hâlâ acımanıası mühim. Kırat hâlâ, sütçü beygiri gibi, dehleye kamçılıya yürütmeye çalışması üzücü.

Biz kırata türkü söylemiştik, Demirel bu gidişle «ağıt» düzdürecek galiba.

«Kendi düşen ağlamaz» a, «binicisini düşürmeyen at ağlamaz» sözü ilâve ettirecek görünür.

Ergun GÖZE

DOKUZ IŞIK'ÇILARIN EL KİTAPLARI

1 — DOKUZ IŞIK'IN PRENSIBI:
— MILLIYETÇILIK
— TOPLUMCULUK

Milliyetçi Hareket'in Lideri Sayın Alparslan Türkeş tarafından Konya'da yapılan ve Dokuz Işık'çı dünya görüşünün esaslarını ortaya koyan konuşmayı havi broşür.

32 sayfa. 250 krş. Genç Ülkücülere 100 krş. tan ödemeli olarak gönderilir Diğer toplu siparişlerde de 150 krş. tur.

2 — KOMUNIZM IHTILAL PROVASI (15—16 HAZIRAN OLAYLARI

Ülkücü Işçiler Birliğinin ilk yayını olan bu broşür de 15—16 Haziran olayları çerçevesinde komünist işçi hareketleri anlatılıyor ve Türk Işçisine tutması gerekli yol tavsiye ediliyor.

36 sayfa. 250 krş 50 adetten fazla siparişlere 150 krş. tan, diğerleri için %20 tenzilatla gönderilir.

3 — DOKUZ IŞIK'DA EGITIM SISTEMI

Dokuz Işık Yayınları El Kitapları serisinden ilk eser. Bu kitapta Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu Millî Eğitimimizi geçmiş ve haldeki durumuyla eleştirip, gelecekteki eğitim politikamızla ilgili olarak milliyetçi açıdan tedbirler ortaya koyuyor. Dokuz Işık'çı Milliyetçi Türkiye'yi kuracakların mutlaka okumaları gereken bir kitap...

64 sayfa. 300 krş. Normal siparişler %20 tenzilâtla, 50 adetten fazla olanlar için 200 krş. tan gönderilir. 10 adetten az siparişlerde pul gönderilmesi rica olunur.

Yukarıdaki bütün kitaplar için isteme adresi P.K. 200 Kızılay — ANKARA'dır.

TORE ÇIKIYOR... BEKLEYINIZ.

Dokuz Işık fikriyatını çeşitli dergi, mecmua, gazetelerde, şimdiye kadar çıkan yazılarıyla savunan kalemler TORE'de toplanıyor. TORE 1 Haziran'da çıkıyor. Bekleyiniz.

Abone olunuz, abone olunuz.
Haberleşme Adresi: P.K. 211 Kızılay — ANKARA

Sıkı Yönetim geldi. Sokaklar şaşkın (Gazeteler)

Çekirdek

ARİF NİHAT ASYA

ÇAN

Biri var.. Çan çalıyor «Ben, ben, ben!...» diye,
Kimse çıkıp sormuyor «Kimsin sen?» diye.

BAŞYAZI

Tayinler; Kabine ve Örfi İdare

Bundan iki ay önce Erim teknisyenlerden ve beyinlerden bir kabine meydana getirdi. Gerek isimleriyle gerekse beyanatlarıyla bazı bakanlar kamu oyunda endişe uyandırdı. Böylece halk ve aydınlar ordumuzun asil hareketini desteklemek için fırsat bulamadan kuşkuya düşürüldü. Hâlâ kamu oyu ciddî bir tehlike olarak beliren komünizm karşısında hükûmeti desteklemek istemektedir. Gerçi Erim verdiği beyanatlarda, (Bilhassa 23 Nisan Millî Hâkimiyet Bayramı dolayısıyle yaptığı konuşmada) Türkiye dışından idare edilen marksist hareketi resmen kabul ve ilân etmiştir. Ancak bu güzel tespit ve teşhisleri tamamlayan icraat bir türlü yapılmamaktadır. Erim kabinesi, anarşiyi önlemek gibi ciddî görevini ikinci plâna iterek, her şeyin reformların yapılmasıyla çözüme kavuşacağını ilânla meşgulken, anarşistler bankaları soymaya, adamları kaçırmaya ve sabotajlar düzenlemeğe devam etti. Demirel gibi anarşiyi önlemek için Erim'de ciddî tedbirler almaktan kaçındığından örfî idare tek çıkar yol oldu. Gerçekten de sokaktaki anarşi bıçak keser gibi durdu. Komünistler yeraltına çekildi.

Bu ortam içinde, komünistlerin değişmeyen taktiklerini bilmeyenler anarşinin önlendiğini sanabilirler. Halbuki, marksistler 12 Mart'tan önce hangi müesseselere sızmışlarsa yine oralarda güçlerini muhafaza etmektedirler. Bilhassa üniversite gençliğini marksist eyleme sokan beyin durumunda bulunanlar, üniversite TRT gibi müesseseler de anarşiye devam için fırsat kolluyorlar. Örfî İdaremin devletimize yönelen bu dış kaynaklı tehlikeyi tam olarak önleyebilmesi için anarşistlerin akıl hocalarını da programa almaları gerekmektedir.

Kamu oyu ümitle toplumumuzun zararlı unsurlardan temizlenmesini beklerken, Bakanların yaptığı atamaların 12 Mart'ın mânasına ters düşmesi endişelerin devamını sağlamaktadır. Millî Eğitim Reform Komisyonu üyeleri arasında; TİP Danışma Kurulu üyesi Nejat Erder ve Mübeccel Kıray, Cevat Geray, İlhan Tekeli gibi tanınmış marksistlerin bulunması ciddî kuşku konusu olmaktadır. Çeşitli olaylara karıştığı için bazı militan öğrenciler tutuklanırken, onları bu yollara sevkedenler makam sahibi yapılırsa, vatandaş bu tutumdan dolayı karamsarlığa düşer. Çeşitli Bakanlıklarda yapılan atamalarda iki özellik dikkati çekmektedir. Birincisi, Halk Parti'lilik, ikincisi, solculuk. Aşırı solcular her devirde olduğu gibi Bakanlara çeşitli yollardan nüfuz ederek kilit noktalarını ele geçirmektedirler. Yukarıda bahsi geçen aşırı solcular Örfî İdare tarafından kapatılan dergi ve gazetelerde zaman zaman yazıları yayınlanmıştır. Zararlı fikirleri propaganda ettikleri için dergiler kapatılırken, Bakanlar bu yazıları yazanları mevki sahibi yapmaktadırlar. Yine İstanbul Örfî İdare Komutanı tarafından zararlı yayın yaptığı için 10 gün kapatılan tanınmış aşırı solcu gazete Cumhuriyet'e, İçişleri Bakanı Hamdi Ömeroğlu (Anarşinin önlenmesi için bir numaralı yetki ve sorumluluk taşıyan kimse) ve Devlet Bakanı Doğan Kitaplı, 48. yayın yılına girmesi münasebetiyle birer telgraf çekerek, «Tarafsız ve gerçekçi yayınından» dolayı tebriklerini bildirmişlerdir.

Anarşiyi önlemek için aşırı solcuları ezmeğe kararlı olan Örfî İdarenin tutumuna tam ters bir anlayış içinde bulunan Erim Kabinesi, yakın gelecek için yeni problemlerin çıkmasına sebep olacaktır.

Cumhuriyet'ten bu yana her 10 yılda bir hortlayan komünizm tehlikesi bir türlü temelden halledilememiştir. Devlet seviyesinde alınan her tedbir memleketimize 10 yıllık bir zaman kazandırmaktan başka bir işe yaramamıştır. Türkiye üzerinde beslenen yabancı emeller bitmeyip arttığına göre, anarşistler susturulmuş olsa bile, daha kısa bir süre içinde yeniden ayaklanacaklar, bu defa bugünkü İmkânlardan mahrum bir şekilde mücadele etmek mecburiyetinde kalacağız. O halde ordumuzun ve devletimizin sorumlularının karşı karşıya kaldıkları gerçek şudur: Bu defa tehlike kökünden halledilmelidir. Aksi takdirde Türk Milletinin ikinci bir şansı kalmayabilir.

Cumhuriyet'ten bu yana alınan tedbirlerin eksik yönü neydi? Açık ve kesin bir dille ifade etmek gerekir ki, karşı karşıya bulunduğumuz tehlike ideolojik mahiyettedir. O halde zabıta ve kanunî tedbirlerin ötesinde, Türk aydınının ve gençliğinin kafasını millî ülkü ile doldurmak lâzımdır. Bu millî eğitimde yapılacak reformlar uzun bir süre içinde verilebileceğinden, kısa vadeli bazı çareler de düşünmek durumundayız. Merkezî hükûmet teşkilâtının önemli noktalarına, Türk Devletinin bağımsızlığını ve Türk vatanı ve milletinin bütünlüğünün korunmasını kendisine ülkü edinmiş milliyetçi şahsiyetlerin tâyini gerekmektedir.

Yukarıda kısaca özetlenen gerçek gözden kaçırılır, birtakım dönenmiş Halk Parti'liler ve hele anarşiyi plânlayanlar selâhiyet sahibi yapılırsa Türk Milletinin varlık dâvası daha da büyük tehlikeye atılmış olur.

DEVLET

DEVLET
ev Turk kendine dan

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdarî İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 Nu: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki Nu: 10021849

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
ANKARA

Ergenekon MEKTUPLARI

KAVGANIN ÂDABI

Her mücadele bir yarışmadır. Her mücadelenin kazanılması belli hususlara riayete bağlıdır. Bu hususlar mücadelenin kendi şartlarının neticesidir. Dolayısıyla, herhangi bir mücadele için geçerli olan hususlar, bir diğeri için geçerli değildir. Fakat, bunun yanında her mücadele için geçerli olan bazı temel şartlar da vardır.

Meselâ futbol belli esaslara göre oynanır, boks ve güreş daha baş ka esaslara göre yapılır. Ama, her üç spor dalında başarı göstermenin belli değişmez ve ortak şartları vardır. Yabancı sahada ve yabancı seyirci önünde yapılan bir maçın başarı şansı zayıftır. Aynı şekilde maça iyi hazırlanmayan, rakibini iyi tanımayan rakibinin oyunlarını karşılamayan takımın da başarı şansı yoktur. Bunu gibi, bir ekip oyunu olan futbol vb. gibi spor dallarındaki başarı da takımın gerçekten tam bir ekip havası içinde oynamasına bağlıdır.

Spor dalları için var olan bu hükümler, içtimaî fikir ve mefkûreler arasındaki kavgalar için de mevcuttur. Yâni, her içtimaî fikrin bir dövüş sahası vardır. O sahanın dışına çıkması, kendi mağlûbiyetini hazırlaması anlamını taşır. Sosyalist fikirlerin dövüş sahası iktisadi meselelerdir.. Üretim ilişkileridir. Çalışanla, çalıştıran arasındaki münasebetlerdir. Üretim ilişkileri, alt yapı faaliyetleridir; din, ahlâk kültür, aile gibi müesseseler üst yapı kuruluşlarıdır ve bunlar alt yapı kuruluşlarının neticeleridir. Mesele bu açıdan mütalâa edilince bir zamanların pek şöhretli bir sosyalist yazarın «Başkasına bağımlı olmamak için kendi etini satan kadın, geçimi kocasının üzerinde olan kadından daha namusludur» şeklindeki yüksek namus anlayışının yadırgamamak gerekir. Sosyalistler bu iddialarından vaz geçtiklerinde mücadelelerini kaybetmiştir.

Dini doktrinler için dövüş sahası Allah'ın birliği, kâinatın sahibi ve yaratıcısı olduğunu kabulle başlar. Bir müminin, münkirle kavga sebebinin ilki budur. Mümin bu iddiasından vazgeçtiğinde kavgayı kaybettiği gibi imanı da yitirmiştir. Münkir bunu kabullendiğinde, iddiasından vazgeçmiştir. Artık müminin ileri sürdüğü diğer iddiaları da kabul zorundadır.

Milliyetçi mücadelenin de dövüş sahası millet varlığını kabulle başlar. Millet varlığını kabul daha bazı değer hükümlerinin de kabulünü gerektirir. Bunlar o milleti, diğerlerinden ayıran hususlardır, de ğer hükümlerıdır. Milliyetçinin meselelere bakışı bir sosyalistten çok farklı olduğu gibi, başka milliyetçilerden de farklıdır. Milliyetçi kendi dünya görüşünü, kendi dışındakilere kabul ettirmek istiyorsa, ısrarla kendini başkalarından ayıran ölçüler üzerinde durmalıdır. İki düşman dünya görüşü arasındaki kavgalarda ortak unsurlar varsa, bu ortak unsurlar üzerinde pek durulmaz, durulmaması gerekir. Çünkü, bu ortak noktalar, biri için beşinci dereceden bir değer taşırken, diğeri için birinci dereceden bir değer taşır. Bu sebeble biri diğerinin görüşlerini de benimsemiş olur.

Meselâ milliyetçilikle sosyalistlik arasındaki kavgayı ele alalım. Yukarı da da ifade ettiğimiz gibi, sosyalizm için üretim ilişkileri esastır. İnsanın insanı sömürmesine karşı olduğundan, patronun işçiyi istismarına karşı olduğundan üretim ilişkilerini esas aldığını iddia eder. İçtimaî hayatta her türlü adaletsizliğin, bozukluğun giderilmesinin üretim ilişkilerinin düzeltilmesine bağlı olduğunu söyler. Milliyetçi de insanın insanı sömürmesine, işçinin patronu istismarına karşıdır. Fakat bu halin düzeltilmesi için üretim ilişkilerini ayarlamanın yetmediğini, ondan daha önemli bazı hususların gerçekleştirilmesinin gerektiğine inanır. Bu inanc onu sosyalitten ayırır ve bu ayrılık insanın insanı sömürmemesi, patronun işçiyi istismar etmemesi temennisinden daha esaslıdır ve daha önemlidir. Sosyalist için, sömürücü sınıfın bir vasıtası, silâhı addedilen üst yapı müesseseleri, milliyetçi için milleti millet yapan müesseselerdir. Dolayısıyla alt yapı müesseselerinin bir neticesi değil, bizzat alt yapı müesseselerinin düzenleyicisi, frenleyicisidir. Hattâ milliyetçilere göre sömürme ve istismar aynı cemiyetin insanları için bir iktisadî anlayış değil, aksine bir ahlâk noksanlığıdır.

Burada ortaya koyduğumuz farka dikkat etmek milliyetçi mücadelenin zafere ulaşmasının gerek şartıdır. Yâni milliyetçi mücadele veren kimseler önce kendi sahalarına çekilmeli ve orada kavgayı kabullenmelidir. Milletin varlığı noktasında münakaşa kabul etmemelidir. Milletin varlığı meselesinin ihmaline müsaade etmemelidir. Çok büyük iktisadî adaletsizlikler dahi olsa, bunların milletin hayatının devamı meselesinin yanında önemi yoktur. Çünkü millet yok edildikten sonra iktisadî adâletin avdetinin ne mânası vardır? Bu sebeble milliyetçilik bizatihi bir dünya görüşüdür, düşmanlarından destek sağlaması gerekmez. Daha doğrusu kendi sahamızda oynamamız mümkün iken deplasmanda maç kabul etmenin anlamı yoktur.

Cezmi Kırımlıoğlu

olaylar • düşünceler • yorumlar

MHP Kurultayı Yapıldı

Milliyetçi Hareket Partisinin büyük kongresi geçen hafta Selim Sırrı Tarcan Kapalı Spor Salonunda yapılmıştır.

Kongre başkanlığıan Avukat Mehmet Irmak, divana da AV Cengiz Gökçek, Bahattin Erman, AV. Servet Bora, Cengiz Özer ve Reşat Çil seçilmiş daha sonra Genel Başkan Alpaslan Türkeş açış konuşmasını yapmıştır.

Oğuz Özgür tarafından okunan faaliyet raporundan sonra, rapor üzerinde delegeler tarafından konuşmalar yapılmış, bilhassa Almanya Kempten Türk İşçileri Cemiyeti Başkanı Necati Uygur'un sözleri büyük tezahürata sebebiyet vermiş, dakikalarca alkışlanmıştır.

Bilahare seçimlere geçilmiş, 554 delegenin iştirak ettiği seçimde Alpaslan Türkeş 551 delegenin reyini alarak tekrar Genel Başkan olmuştur.

Genel İdare Kurulu seçimleri yapıldıktan sonra tasnif yapılırken; Dündar Taşer, 12 Mart muhtırasına sebep olan olaylar ve12 Mart muhtırasından sonra cereyan eden vakalar ve Örfi İdare lânına sebep olan tutum hakkında delegelere izahat verdi. Osman Yüksel Serdengeçti şiirini okudu. Ahmet Er derin nükte telerle dolu Türk cemiyetinin manevi zenginliklerini dile getiren bir konuşma yaptı Kemal Cabioğlu 2359 sene gibi akıl almaz hudutlarla belirtilmiş bulunan kalkınma müddetini Türk Milletinin öz kudretine dayalı ekonomik tedbirlerle 20 seneye indirilebileceğini söyledi. Nihat Yazar Milliyetçilik anlayışının izahını yaptı.

Yapılan tasnif sonunda Genel İdare Kuruluna oy sırasına göre şunlar seçildiler:

Dünşar Taşer (530, Ahmet Er (528) Faruk Akkülah (512) Osman Yüksel Serdengeçti (512) Oğuz Özgür (506) Necati Uslu (506) M. Kemal Erkovan (501) Kamil Koç (493) Sadi Somuncuoğlu (477) Sıtkı Çört oğlu (474) Yaşar Ayıkbilgin (469) Hasan Çulhaoğlu (466) Gün Sazak (456) İsmet Aytekin (452) Süleyman Sürmen (439) İbrahim Metin (427) Turan Koçal (426) Naci Kuşadalı (408) Nusret Van (390) Sadrettin Tosbi (384) Naci Karamolla (378), İ. Hakı Yılanlıoğlu (369) T Fikret Kılıçkaya (360) Mehmet Ali Güleç (353). Mehmet Doğan (349), Mesut Kahratlı (345) Nihat Yazar (342), Eşref Alpaslan (324). Rahmi Yeşil)339). Osman Enç (334) Kenan Tuygun (333) Hüseyin Üzmez (314) Kemal Cabioğlu (292) Sadettin Tokbey (287) Akif Ramazanoğlu (272).

BAŞKANLIK DİVANI SEÇİMLERİ DE YAPILDI

Öte yandan Milliyetçi Hareket Partisi Genel idare Kurulu 10. Mayıs 1971 günü parti Merkezinde yaptığı ilk toplantısında işbölümü yaptı. Yapılan işbölümüne göre:

Dündar Taşer, Necati Uslu, Nusret Van Genel Başkan yardımcılıklarına, Mustama Kemal Erkovan Genel Sekreterliğe, Sadi Somuncuoğlu, Gün Sazzak Genel Sekreter Yardımcılığına, Mehmet Doğan Genel Muhasipliğe seçildiler.

Türkeş «Hak Kuvvetlinindir»

İki gün süren yoğun çalışmalardan sonra kapanan Milliyetçi Hareket Partisi X. Büyük Kongresinin sonunda, oylamaya katılan 554 kişiden 551'inin oyları ile Genel Başkanlığa yeniden seçilen sayın Alparslan Türkeş, bütün delegelerin ilgi ve büyük sevgi gösterileri ile karşıladıkları dikkate değer bir konuşma yapmıştır.

Sözlerine, Milliyetçi Hareket Partisinin. X. Büyük kongresine katılara şeref lütfetmiş olmalarından dolayı, delegelere, misafirlere ve basın mensuplarına teşekkür ederek başlayan Türkeş. Kongrede verilen kararların ve varılan sonuçların milletimize, vatanımıza ve partiye hayırlı olmasını diledikten sonra kendisini yeniden Genel Başkanlığa seçmek suretiyle partililerin gösterdiği itimat, teveccüh ve sevgiye şükranlarını sunmuş ve «Dalma esir gemediğiniz derin ve samimî vefa kârlık, destek ve yardımlarınıza lâyık olmak için varlığımın bütün kuvveti ile gayret göstereceğimi belirtmek isterim. Genel Başkanlık şerefini lûtfettiğiniz bir arkadaşınız olarak, milliyetçi hareketin 9 ışığın çetin mücadelesini, hiç bir şeyden yılmadan, çekinmeden devam ettireceğim» dedikten sonra sözlerine şöyle devam etmiştir:

«1969 Şubat ayında Adana'da yapmış olduğumuz olaganüstü kongreden bu yana memleketimizin hâl ve geleceğine tesir eden çok düşük olaylar cereyan etti. Bu durumlar içerisinde, Milliyetçi Hareket Partisi daima Türk Devletinin varlığını ve Türk Milletinin yüksek menfaatlerini her şeyin üstünde tutarak hareket etmiş ve yıkıcı partizanlığa karşı çıkmıştır.»

«HAK KUVVETİNDİR» KANUNU

Bundan sonra konuşmasına, «Milletimizin hızla kalkınması, ilimde, teknikte ve medeniyette en ileriye gitmiş, güçlü bir varlık haline gelmesi zorunluluğuyla karşı karşıya» bulunduğunu söyleyerek devam eden MHP Genel Başkanı:

«Büyük devletlerin dünya üzerinde hakimiyet kurma mücadelesini yürüldüğü en önemli bir bölgede yaşamaktayız. Türk topraklarının Stratejik, ekonomik değeri çok büyüktür, Çevremizde yaşayan komşu milletlerle kavgalı geçmiş uzun bir tarihimiz vardır. Ve yeryüzünde çok eski çağlardan beri sürüp gelen çok çirkin ve merhametsiz bir kanun; bugünde yürürlükte bulunmaktadır. Bu kanun «Hak kuvvetindir» kanundur. Türk Milleti binlerce yıllık şerefli yaşayışı boyunca hakka ve adalete inanmış bağlanmış olmakla beraber bu çirkin ve sevimsiz dünya realitesini değiştirmek elimizde değildir. Çeşitli zenginlikler le dolu ve çok önemli bir bölgede bulunan bu güzel vatan toprakları üzerinde hür ve bağımsız olarak devletimizi devam ettirebilmek için kuvvetli olmağa mecburuz Haklarımızı koruyabilmek kendimizi savunabilmek, için kuvvetli olmanın

MİLLİYETÇİ AÇIDAN

Doç. Dr. Recep DOKSAT

Gazete okuyuculuğu, her şeyden evvel psikolojik bakımdan, bir tiryakiliktir. Gazetenin başlığı, sahifelerinin tertip tarzı (mise en page), fıkra yazarlarına ayrılan köşeler, kullanılan hurufatın puntosu ilh., ile gazete bir «gestalt»tır, kendisini teşkil eden unsurların yekûnunu aşan bir bütündür. Bu satıh bütün, sabahleyin ilk çayını veya kahvesini yudumlar ve ilk sigarasını tellendirirken onu okumaya koyulan okuyucunun zihnine yayılan lezzetlerin şartlamasından doğan itiyadlarla yeni bir buud kazanarak tiryakilik «gestaltı» hacmine ulaşır.

Rahmetli Üstad Peyami Safa'nın pek yerinde bir teşbihi vardı. Gazete, derdi, şöhretiyle, yüksek tirajı ile Abdullah Efendi Lokantasına benzer; lokanta bir gün tuzunun kalitesini, bir başka gün yağının cinsini daha kötüsü ile değiştirse, müşterisi eksilmez, yine masaları tıklım tıklımdır; bir başka gün diğer yemek malzemelerinin kalitesini düşürse, yine işlemekte devam eder; hattâ bu kalitesizleşme aşçı başını değiştirmeye kadar varsa bile bir zaman lokantanın işleyişi, müşteri gitgide azalmaya başlasa dahi devam eder. Amma bir gün gelir ki Abdullah Efendi Lokantası, ağzı ile kuş tutsa eski müşterilerini bulamaz, eski rağbete tekrar kavuşamaz.

★ ★ ★

Akşam gazetesini Türk-İş satın aldı. Fakat Çetin Altan'lar, İlhami Soysal'lar yazmaya devam ediyorlardı. Örfi İdarenin kapatması imdada yetişti de, gazetenin yeni hüviyetine doğru bir adım atıabildi. Zira Türk-İş idarecileri âni bir değişiklik yapsalardı, gazete okuyucularını toptan kaybedebilirdi.

★ ★ ★

Tirajını, hiç değilse şöhretini korumak isteyen gazeteler, politika rotasındaki değişikliklerini pek ustaca ve tâbir caizse sinsice sahneye koyarlar. Bir taraftan eski tiryakilikleri tatmin için kıdemli bir fıkra yazarına yer vermeye devam ederler, diğer taraftan da yeni tiryakilikler ihdası için tipler lânse etme denemelerine girişirler. Böylece hem yeni okuyucular kazanır, hem de eski okuyucularının yavaş yavaş beynini de yıkamaya koyulurlar.

Milliyet Gazetesinin kuruluşunda büyük emeği geçen Peyami Safa'nın köşesi boş kalınca, oraya evvelâ Çetin Altan keşfedilip (!) oturtuldu, sonra onun yerini bir süre bir başka nevzuhur şöhret, Kemal Bisalman (?) aldı; Metin Toker de arzı endam ettikten sonra nihayet o köşeyi ipekçizâdelerden İsmail Cem işgal etmeye başladı. Fakat, bütün bunlar olup biterken, rahmetli Refii Cavat Ulunay köşesinde eski tiryakilikleri doyuran fıkraları ile gazeteye bağlı okuyucuları muhafaza etme görevini sürdürüyordu, şimdi bu görevi Burhan Felek yürütmektedir. Bu arada umumî gidişinde ortaya çıkan bâriz değişiklik bir zamanlar iyice sağda olan Milliyat Gazetesinin, sola git gide daha çok yer, hattâ istikamet verir olmasıdır.

Klâsık gazete fıkracılığının üstadı olan Burhan Felek, Cumhuriyet Gazetesinden, solcu olmadığı ve solcularla bağdaşamadığı için ayrılmak zorunda kalmıştı. Kaderi, onu, yine git gide sollaşan bir gazeteye atmıştır.

★ ★ ★

Cumhuriyet Gazetesine gelince.. Tirajı çok düşmüştür, zor ayakta duruyor. Gazetenin kuruluşu, daha sonra kurduruluşu, Matosyan matbaasına konuşu, kurucusu, erbabınca malûmdur. Tekrara bu derginin sahifeleri yetmez. Fakat başlangıçta o da sağda idi, milliyetçilik mânasında sağda.. Ne hazindir ki, ikinci Cihan Harbinde açıkça Nazi taraftarlığı yapmasını unutturmak istercesine, Nadir Nadi'nin elinde alabildiğine sola açılmıştır. Ortanın solcusu Ecvet Güresin bile gazeteden ayrılmak zorunda kalmıştır. Rahmetli Doğan Nadi, soldan iğrenirdi, solculardan nefret ederdi; fakat, Cevat Fehmi - Yaşar Kemal - Nadir Nadi üçlüsünü gazetenin idaresinden

BÜROKRAT ARİSTOKRAT EYYAMCILAR

uzaklaştırma denemesine annesini güçlükle razı edebildikten sonra tirajın düşmesi karşısında, yine aile şirketi tarafından iktidardan uzaklaştırılınca, teselliyi daha çok içkide arar olmuş, kahrından ölmüştür, Allah Rahmet eylesin.

İlhan Selçuk'u, tıpkı Yaşar Kemal gibi, piyasaya lânse eden Cumhuriyet olmuştur. İş o raddeye varmıştır ki, bilimsel devrim aşamalarının strateji talimatı İ. Selçuk'un köşesinden verilir olmuştu. Öte yandan da gazete Burhan Felek'in yokluğunu hissettirmeme gayretile Cihat Baban'a ara sıra fıkra yazdırmaktadır, lâkin Oktay Akbal ile telâfi ederek..

★ ★ ★

Örfi İdare, Cumhuriyet Gazetesini on gün kapatmak zorunda kaldı ve İlhan Selçuk da tevkif edildi. Kapatma süresinin sonunda ilk çıkan nüsha dikkate değer. «Atatürk Devrimlerinin Bekçisi Cumhuriyet 48 Yaşına Bastı» diye başlık atarak! Mevrus-u peder sermuharrir beyefendi de iftiralardan yakınan bir başyazı donatmış, doğru yolda olduklarını tekrarlıyor. Demek ki, Örfi İdare yetkilileri, hazreti ve gazetesinin doğru yolda olduğunu anlıyamamışlar, Atatürk Devrimlerinin bekçisine 10 gün katıksız hapis cezası verivermişler. Nadir Nadi bey, her şeyden evvel, Atatürk devrimlerinden ne anladığının hesabını vermek zorundadır; onları, bilimsel sosyalist devrimin bir aşaması sayıp saymadığını belirterek...

★ ★ ★

Ertesi gün, Yeni Gazete'de Ecvet Güresin'in yazdıkları pek düşündürücüdür:

«Türkiye'de Atatürkçülüğü tekellerine almak isteyenlerin bulunduğu açıktır.

Onların çizgilerine bakarsanız, kâh Hitler'e yakındırlar, kâh Sta'in'e veya Mao'ya, Castro'ya. Ama psişik bozukluklarından gelen bu çalkantıları, gidip gelmeleri «Atatürkçülük» perdesiyle kapamaya çalışırlar, başarılı da görünürler.

Aslında bütün mesele zaten en kısa süreler içinde -öyle görünerek- hem kazanç ve çıkar sağlamak, hem kompleksleri tatmin etmek ve hem de kâzip şöhreti devam ettirebilmektir.

Türkiye bu bürokrat, bu aristokrat eyyamcılar yüzünden bu hale geldi, hâlâ farkında değiliz.

Marks mı? Havır.

Gerçekte Marks derken, çoğunun kafalarında yerleşmiş olan faşizmdir, nasyonal sosyalizmdir.

Mao mu? Yooo!

Düşündükleri sadece ve sadece bir otoriter rejimdir, ister faşizm, ister maoizm ve ister diğerleri olsun..»

Ecvet Güresin'i geç de olsa aklı başına geldiği için tebrik ederiz. Bir gazetenin ve onun zikzaklı başının psişik anatomisini pek keskin çizgilerle gözler önüne serivermiş..

★ ★ ★

Ya diğer aydınlarımız ne zaman uyanacaklar?

İşte aydınlarımızın, hem de idareci aydınlarımızın bazılarının tutum ve zihniyetlerine taze bir misâl.

★ ★ ★

12 Mayıs tarihli Cumhuriyet'te bir teşekkür yayınlandı, hem de birinci sahifeden: «Cumhuriyetin yurt sorunlarına ciddiyetle eğilisine, Atatürk ilkelerini savunuşuna, tarafsız ve gerçekçi yayınına değinerek takdir ve tebriklerini bildiren İçişleri Bakanı sayın Hamdi Ömeroğlu'na, Devlet Bakanı sayın Doğan Kitaplı'ya, Millî Birlik Grubuna,.. Türkiye Öğretmenler Sendikası'na, 27 Mayıs Millî Devrim Derneği'ne.. teşekkürlerimizi sunarız.»

Ah, bir Örfî İdare'nin tebriki eksik.. Hani ber de ona teşekkür edecek durum hasıl olsa, Nadir Nadi bey soluna İlhan Selçuğu, sağına Hıfzı Veldet Velidedeoğlunu alıp şıkır şıkır oynayacak.

Şükür Allaha, Türkiye'de basiretli, vatanperver kumandanlar var.

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

hem de en kısa zamanda kalkınıp yükselmenin yollarını açmağa mec buruz.»

demiştir.

KALKINMANIN TEMELLERİ

Türkeş, konuşmasının bundan sonraki bölümünde. «Bir millet için kalkınmanın, yükselmenin, refahlı ve güçlü olmanın dayandığı ana temeller»in birkaç esastan ibaret olduğunu söyleyerek, bunları şöyle özetlemiştir:

«Gençliğin ve milletin kuvvetli milliyetçilik duygusu ve şuuruyla dolu bulunması, sağlam ahlâk ve yüksek bir manevî hayat sahibi olması ilim ve teknikte, kültürde en yükseğe çıkmış bulunmasıyla, sanayileşmiş olması, gerek tarımda ve gerek sanayiide modern kitlevi çok üretim sağlaması gerekmektedir. Fakat bütün kalkınma, yükselme çabalarından önce bir milletin milli birlik ve bütünlük içinde bulunması şarttır»

ÇAĞ AÇAN PARTİ

Sözlerine, Milliyetçi Hareket Partisinin «Türkiye'de yeni bir çağ açmış olan parti» olduğunu belirterek devam eden Alparslan Türkeş, bu konuda da şunları söylemiştir:

«Bölge, din, mezhep, ve ırk ayrımı kabul etmeksizin Türk Milletinin bölünmez ve kutsal bir bütün olduğu davasının mücadelesini açmış olan partidir. Milyonlarca şehidin kanları pahasına bize atalarımızdan miras kalmış olan Türk vatanının bölünmezliğinin savaşçısı olan bir partidir. Büyük ATATÜRK'ün kutsal emaneti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğünün korunması ve ölümsüz olarak yaşatılması mücadelesinin hareketidir.

Milliyetçi Hareket yeni bir doğuştur. Başkalarını körü körüne taklit etmek yerine kendi millî benliğimizi koruma ve kurma hareketinin yeniden doğuşudur. Yabancılara avuç açarak yardım dilenmekten kurtulup kendi emeğimize, kendi gayretimize, kendi varlığımıza sığınma iradesinin doğuşudur.»

SEMERESİZ ÇEKİŞMELER

Türkeş, bundan sonra «Tarihimizin son 200 yılı içerisinde Büyük Atatürk'ün milletimizi kurtarma ve kurma yılları dışında» kıymetli zamanların boşu boşuna israf edildiğini ve «Milletimizin muhtaç olduğu büyük hamleler»in yapılamadığını belirterek şunları söylemiştir:

«Çoğunlukla yabancı çevrelerin plânı ve etkisi ile idarecilerimizin ve milletimizin dikkatleri ana davalarımızdan başka taraflara ve kalkınmamız hiç ilgisi olmıyan önemsiz çekişmelere sürüklenmiştir. Son yıllarda yurdumuzda çıkmış olan sağ-sol, gerici-ilerici ve buna benzer uydurma kışkırtmalarla milletimizin değerli gayretleri zamanları boşa harcanmış ve memleketin insanları birbiri ile boğuşturulmuştur. Bunların ağır sorumluluğu devletin ve milletin başında bulunan yöneticilerdedir.»

ARZU ÇEKEN ÜLKE

Konuşmasına, Türkiye'nin «Tüm tabiat değer ve güzellikleri ile eskimolardan yamyamlara kadar bütün dünyanın dikkat ve arzusunu çeken bir ülke» olduğunu belirterek devam eden MHPlideri:

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ İKTİDAR OLACAKTIR

Bu yazı MHP Genel Kongresinde okunan faaliyet raporudur. Önemine binaen aynen yayınlıyoruz.

DEVLET

Ülkemizin çeşitli ekonomik, sosyal ve politik sorunlarının kamu oyunda büyük bir ilgiyle tartışıldığı ve Türkiye'nin bütün problemlerini çözümleyecek ve kaderine en uygun ekonomik ve politik sistemi seçimi meselesine bağlanmıya çalışıldığı bugünlerde Milliyetçi Hareket Partisi olarak açık ve kesin tercihimizi Türk kamu oyuna arz etmeden önce parti içi faaliyetlerimizi sizlere kısaca duyurmak istiyoruz.

8-9 Şubat 1969 senesinde Adana'da yapılan büyük kongreden 8-9 Mayıs 1971 Ankara'da yapılmaya başlanan bu kongreye kadar, Milliyetçi Hareket Partisini sevk ve idare etmek görevıyle yükümlü kıldığınız Genel İdare Kuruluna mensup arkadaşlarınız partî teşkilât ve fikrinin yayılmasına imkânları nispetinde çalışmışlar 1965'de 48 İl'de seçime girebildiğimiz halde 1969 senesinde 59 İl'de seçime girme imkânını temin etmişlerdir. Buna rağmen 1969 seçim propagandası maalesef gayrî âdil, ve gayrî ahlâkî bir çizgide seyretmiştir. 1969 Seçimlerinde karşımızda yalnız partiler değil, Devlet bütünlüğünü tahribe yönelen komünistler, bölgeciler, mezhep kışkırtıcıları ve bölücüler tam bir işbirliği halinde faaliyet göstermişlerdir. Adalet Partisi yöneticileri müfteri bir avukatın yazdığı baştanbaşa iftira ve yalanlarla dolu kitabın Genel Merkezleri vasıtasıyla bütün Türkiye'ye dağıtımını yaptırmış, Genel Başkanımızı kâfir olarak ilân etmekte fayda ummuştur. Yanlış ve yalan propaganda usullerine Adalet Partisiyle beraber diğer partiler de bilhassa iştirak etmiştir. Partimiz mensuplarının birçok yerlerde banka kredisi imkânları kesilmiş, hattâ iktidar partisinin Meclis Başkan Vekili, Devlet hizmetinin ancak Adalet Partisine oy vermekle mümkün olacağı tehdidinde bulunmuş, Milliyetçi Hareket Partisine oy vermektense Türkiye İşçi Partisine oy veriniz diyecek kadar bize husumetlerini ilân etmişlerdir. 1969 seçimleri gayrî âdil cereyan etmiştir. Partiler Anayasa hükmüne göre demokratik nizamın vazgeçilmiz unsurlarıdır. Ayrıca Anayasanın eşitlik ilkesine göre birbirinden farklı da mütelâa edilemezler. Buna rağmen Meclis'de sayı çoğunluğuna dayanarak Anayasa'nın açık ve kaba bir şekilde ihlâlinden çekinmemişlerdir. Bu durum yıllardan beri Devlet kesesinden yaşamaya alışmış olan partilerin kanun yapma hakkının suistimali niteliğindedir. Buna rağmen bütün siyasi teşekküllerin oylarında bir düşüş olduğu halde, oy artışı kaydeden tek siyasî teşekkül partimiz olmuştur. Seçim Kanunun'daki kasıtlı değişiklik partimizin Türkiye Büyük Millet Meclisin'de grup yapma imkânını ortadan kaldırmıştır. Genelgeler ve basın bildirileriyle, gençlik, köylü, işçi, esnaf ve aydın arasında parti prensiplerimiz hızla yayılmış ve her gün taraftarlarımızın adedi artmıştır.

Teşkilât ve Genel Merkez münasebetlerinin birbiriyle daha bağlantılı çalışmasını temin için parti tüzüğünün yeni baştan değiştirilmesine Yönetim Kurulunca karar verilmiş ve tüzük tâdil tasarısı yüksek heyetinize arz edilmiştir. Genel Yönetim Kurulu'nun kararıyla yaptığımız bölge ve istişarî kurul toplantıları partimizin gelişmesi ve teşkilâtımızın memleket meselelerinden zamanında haberdar edilmesi imkânı sağlanmıştır.

Bugüne kadar faaliyetlerimiz teşkilât olarak yayılma ve fikrimizi duyurma esasına göre plânlanmıştı. Bugünden sonra vazifemiz iktidar olma ve Türk milliyetçiliğini iktidar yapma vazifesidir. Bu şerefli vazifeyi de başaracağınızdan zerrece şüphemiz yoktur. Milliyetçi Hareket Partisinin en büyük hizmetlerinden biri de hiç şüphesiz Üniversite gençliği arasında yayılan komünist akımlar karşısında kurduğu fikrî barajlardır. Türlü teşvik, tahrik ve ifsatla komünizme kaydırılmak istenen yarının ümidi gençlerimize Türklük ve milliyetçilik şuuru telkin edilerek komünist ihanetin karşısına bir kale gibi dikilme imkânı sağlamıştır.

Aşağıda arz edeceğim hususlara bütün düşünürlerin ve Türk kamu oyunun dikkatini çekmek isterim. «Ceniyetimizi sinsice ve hızlı olarak sola doğru kaydırmak Türk Milletinin ahlâk, siyaset ve mülkiyet prensiplerini Marksist temellere dayamak isteyen hattâ kadınların bile müşterek olması gerektiğini ileri süren bir komünistin fikrini Türk Soluna mesnet yapmaya çalışan siyaset adamları karşısında dehşete düşen Türk Milletinin yegâne ümit mihrakı Milliyetçi Hareket Partisi olmuştur. Bu ümide lâyık olmak, tarihî ve millî borcumuzdur. Sola karşı olduğunu ilân ederek iktidara gelen siyasî partinin idareciler iseçmenlerinin iradesi hilâfına adaletsiz davranışı aciz icraatı, gayrî millî siyasetiyle, solun gelişmesine müsait bir zemin hazırlamakta, bütün müesseselere sızan yıkıcı cereyanları idraksizce seyretmektedir. Memleket dahilinde servet ve imkân sahiplerinin bir kısmı münevver veya müsamahakâr gözükmek için yahut da korkak ve cebin karekterleri neticesi olarak fidye öder gibi solu desteklemektedir. Hasılı memleketimiz siyasî, malî, idarî, iktidar sahiplerinin gafletten ihanete kadar varan tutumları yüzünden tarihinin en karanlık günlerine doğru itilmekte idi. Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu görüşleri yine böyle bir kongrede 10 sene önce Türk kamu oyuna arzetmiş ve yetki sahiplerini ikaz etmiştik.

Maalesef ifade etmek mecburiyetindeyiz ki; o günün iktidar sahipleri Devlet bütünlüğünü tahribe yönelen bu hâdiseleri demokrasinin bir icabı saymışlar ve yürümekle sokakların aşınmıyacağını beyan etmişlerdir. Buna mukabil Ana Muhalefet Partisi Genel Başkanı da bu memlekette «gökte uçan kuşa bile komünist deniyor» gibi beyanlarla durumun ciddiyetini kavrayamadığını belli etmiştir. Türkiye'deki durumu kısaca bu şekilde tespit ettikten sonra 1971 Türkiyes iiçin ibret dersleri bulunduğuna inandığım İspanya iç harbi sırasındaki bir arşevekin konuşmasını sizlere duyurmak istiyorum. «İspanyollar, memleketimiz bir seneden beri kardeşin kardeşi boğazladığı bir harp meydanına döndü. Doğduktan sonra her gün üzerlerine titreyerek hastalıkları, yetiştirilmeleriyle uğraşarak binbir itinayla büyüttüğümüz evlâtlarımızın her gün binlercesini cephelere sevkedip oralarda da birbirlerine öldürtmekteyiz. Hergün binlerce İspanyol evi, binlerce İspanyol ailesi evlâtlarının ölüm haberini almakta ve mateme bürünmektedir. Allah'ın başımıza getirmiş olduğu bu musibetin sebebi ise yine bizleriz. Dinimize, gelenklerimize, tarihimize, düşüncelerimize, kurulu düzenimize, mülkiyet haklarımıza, İspanya'nın en mukaddes müessesesi nesi varsa hepsine karşı olan kimseleri, milletvekili seçtik. Hattâ bunları Bakan ve Başbakan yaptık. Üniversitelerimizde profesör, mekteplerimizde hoca yaptık. Devlet dairelerimizde en büyük memuriyete getirdik. Yönetimi onlara bıraktık. Bunların din düşmanı, millet düşmanı, komünistlerle işbirliği yapmalarına, onlara taviz vermelerine memleketi yavaş yavaş anarşiye itmelerine karşı tepki göstermedik. Onların bu hareketlerine mâni olmak için hiçbirşey yapmadık. Bunları normal karşıladık.

Bu Milletvekillerini, bu hâkimleri, bu Bakanları, bu profesörleri, bu yüksek memurları alın teriyle elde ettiğimiz kazançlarımızın vergileriyle besledik. Onların aralarında teşkilâtlanmalarına, bizi, yüzümüze tükürücesine tehdit eden komünist ve anarşistlere methiyeler yapmalarına, tebrikler göndermelerine göz yumduk. Komünistler ve anarşistler kiliselerimizi, yıktılar, din adamlarımızı mülk sahiplerimizi, masum rahibelerimizi öldürdüler yine sustuk. Ortaya atılan vatanseverlerin vaktindeki ihtarlarını dinlemedik. Onları kırdık ve küstürdük. Bu, komünistlere ve anarşistlere tâviz veren, hattâ paraca yardımda bulunan, dinsizliği öven, vaktini dinsiz kulüplerde geçiren komünist ve anarşistlerle ahbaplığı meziyet ve ilericilik sayan gafil zenginlerin de hareketlerine karşı harekete geçmedik. Bunları hizaya getirmedik. Onun için bugünkü faciaya katlanıyoruz.

İspanya'nın üstünü korkunç bir ateş kapladı. Biz, şimdi bu ateşi söndürecek su olmaktan başka hiçbir çareye başvuramıyoruz. Bu itibarla tek çaremiz, tek çözüm şeklimiz artık donuna kadar savaşmak olacaktır. Tâ ki yeni yetişen gençler de bugün dövüşen bu talihsiz gençlerin uğradığı felâketten, gelecekte korunmuş olsunlar» şeklinde konuşmuştur. Bütün bu tehlikelere karşı, ihmal, kayıtsızlık ve tedbirsizlikten başka birşeyin yapılmadığı sarahat kazanınca, millî müesseselerin ilgisi zarurî olmuştur.

12 Mart 1971 Kumandanlar Muhtırası ile bu yetkili kişiler milliyetçi görüş istikâmetine imâle edilmişlerdir. Burada çok ciddî bulduğumuz ve 1960 devriminde de yapılan yanlış bir tutumdan bahsetmek istiyorum. 1960 devrim öncesinde de demokratik nizamın siyasî müesseselerinin kurulması ve Anayasa tadilâtının gerçek ve inançlı müdafileri yine bu partinin mensupları olmuştur. 27 Mayıs 1960 Devrimi'nden sonra demokratik nizamın siyasî müesseseleri ve Anayasa tadilâtı buna inanmıyan partilerin ve insanların elinde gerçekleştirilmeye çalışılmış bu ciddî müesseseler tâviz politikasının âleti haline getirilmiştir. 12 Mart 1971 Kumandanlar Muhtırası neticesinde kurulan hükûmet ve programı da 1960 senesi için söylediğimiz aynen muhafaza etmektedir. Komünizm olduğu söylenen hükûmeti desteklememiz ne kadar aynı şekilde tespit etmek ve söylemekte vatanseverlerin bir icabıdır. 12 Mart Kumandanlar Muhtırasında beyan edilen fikirleri parti programı haline getirmiş fikirlere inanmış kadroların meydana getirdiği hükûmetle Türkiye'nin kaderinde değişıklik yapıldı.

Türkiye'nin içinde bulduğu durumu ana çizgileriyle sizlere izah etmek. Bu haller milleti demokrasiden ve adaletten ümitsizlendirmek hâle getirmıştir. Milletin içine düştüğü ümitsizlik, otoritenin cebir ve zulüm, demokrasinin mesnetsiz olmadığını en hakkaniyetli devlet idaresinin adalet ve adaletin en iyi tecelli etttiği rejimin fikre öncelik veren Dokuz Işıkçı, demokratik rejimin gösterdiği gerçek hürriyetin, gerçek adaletin bu rejimle bulunabileceği Milliyetçi Hareket Partisinin amacı ve ideali. Bu inancın mihrakı Türk milliyetçiliğinin aksine kutsal mukaddes mefhumların hürmetkâr muhafızı olduğumuz gerçek milliyetçileri, imanlı gençliği, vatan ve millet sevgilimleri sinesinde toplamaktadır. Bunların sayısı gün gün artmaktadır.

Bu artış hızlanarak devamının elinde iktidar muktedir hale gelecektir. Millî iradesi olan kudretli ve müreffeh Türkiye milletin elinde kurulacaktır. Bu bir emri mânevidir. Bu tarihî bir emrdir. Bu milletin iradesidir. Bunu hiçbir şer kuvvet engelleyemiyecektir.

150 seneden beri yanlış düzenleri üzerinde sürdürülen spekülâsyon iflâs etmiştir. Millet gerçek yükselmenin hâl ve tavırda durmuşta Avrupa taklitçiliğiyle değil, teknolojide atılım hamle ve keşiflerle sağlanacağını anlamıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz insanın, yalnız bencil çıkarları ve ihtiyaçlarıyla uğraşan liberal bireyciliğe de, insanı sırf bir üretim aracı gibi gören materyalist ekonomik düzeni de reddederiz. Millî vasfı üstün olan genel ekonomi taraftarıyız. Bu ekonomik görüş altında hâkim inançlarımız kısaca şunlardır.

1— Bizim için Türkiye ve Türk Milletinin birliği, bütünlüğü, saadeti, her türlü düşüncenin üstündedir. Bölücü, topluma nifak sokucu her türlü davranışın karşısında Türk tarihi ve Türk vatanı atalarımızın ve hepimizin ortak eseridir. Onu hep birlikte barış ve kardeşlik içeriyle koruyacağız.

2— Türkiye'yi ekonomik yapının arızalarından, yokluk ve imkânsızlıklardan süratle kurtarmak için Devlet ve Milletin yeniden kurulmasına gerçekleştireceğiz.

3— Devlet, halkın beslenme şartlarına ve imkânsızlıklarına ilgisiz, seyirci kalmaz. Türk Milletinin beslenme şartlarını ve gıdasını incelemek ve düzeltmek devlet ödevi olacaktır. Bu iş için bölge ve iklim şartlarını da dikkate alan bir beslenme, rejim ve standardı tespit edecektir. Bu maddelerinin tarım ürünlerinin bütün yurtta artıracak, kalitelerini yükseltecek tedbirler alınacak. Yüksek seviyede et, yağ, süt, sebze, meyve ürünlerinin tüketimi hayatî değer verdiğimiz ön hedeftir. Bu dönemimizde Türkiye aç hürler, tok esirler ülkesinden çıkacaktır.

4— Halkın hayati ilâçlarına ticarete konu yapılamıyacaktır. Sağlık hizmetlerinden eczacılık ve eczacılığı milletimizin hizmetine sunmak. Halkın tümünü parasız sağlık hizmeti, tedavi, ilâcı Devlet ödevi olacaktır. Sağlık hizmetlerinin halkımıza yeter ve dengeli dağılımı temin edilecektir. Hastalıklara karşı mücadeleyi, koruyucu hekimliği ciddiyetle ele alacağız.

5— Millî Eğitimi yurt çapında yeniden teşkilâtlandıracağız. Fen ve mânevî ahlâk, millî şuur, teknik öğretim esaslarına dayanacaktır.

6— Türkiye'nin kalkınmasını sağlamak için insan gücünü, kuvvet ve iş gücü, beyin gücü olarak değerlendirilmesi ve bu yönde geçirilmesi başta gelen görevimizdir.

7— Tarım, toprak reformu temel çalışmalarımızdandır. Ve uygulamaya hazır hale getirilmiştir.

8— Milliyetçi iktidarında, vatandaşlar arasında nimetler ve külfetler kabiliyet, bilgi, çalışma ve liyâkat esaslarına göre adaletle dağıtılacaktır.

9— Her Türk vatandaşı rejimin ve sosyal düzenin nimetlerinden imkân ve fırsat eşitliği içinde faydalanacaktır. İltimas ve rüşvetin kökü kazınacaktır.

10— Türk toplumunun belkemiği olan orta sınıfı koruyacak ve geliştireceğiz.

1— Nüfusumuzun çoğunluğunu teşkil eden, köylü ve işçi vatandaşlarımızın temel meselelerini gerçekçi ve ilmî metodlarla ele alacağız.

12— Meşrû ve millî menfaatlere uygun sermayeyi toplumsal akımları sömüren komünizme karşı tamamen güven altına alacağız.

13— Çalışanların emeği Türkiye'nin ekonomik, sosyal gerçeklerine ve hedeflerine göre değerlendirilecektir.

14— Türk toplumunun manevî ve ahlâkî değerlerini koruyacak, geliştirecek ve yükselteceğiz.

15 — Türk petrolünü, madenlerimizi ve stratejik değerdeki diğer varlıklarımızı Türk Milletinin yararına olarak değerlendireceğiz.

15— Dış politika, menfaat ve güvenlik esaslarına müstenit dünya liderliğinde iddialı blokların muvazenesi hesaba katılarak düzenlenecektir. Türkiye'nin jeopolitik gerçeklerine uygun, tarihî, manevî, iktisadî bir bütün teşkil ettiğimiz Orta Doğu bölgesi ile sulh ve kardeşlik esasına dayanan bir bölge teşkili istikametinde gelişecektir. Millî menfaatleri esas alan tarihî gerçeklere dayanan, şahsiyetli, anlaşmalarda karşılıklı hak eşitliği ve saygı esasına oturan haysiyetli bir politika ile dostluğuna güvenilir, düşmanlığından korkulur bir devlet haline gelinecektir.

Bütün bu tedbirlerden yoksun, toprağından kopup, yeni bir hayata başlıyan milyonlarca Türk insanı aile çevresinden çıkarak bambaşka bir yaşayış düzeyine girmektedir. Artık insanın yaşayış, iş ve ihtiyarlık emniyeti (Sosyal güvenliği) ailesi tarafından garanti edilmemektedir. Çalışma düzeni bambaşka bir yola girmiştir. Milyonlarca Türk insanı göç halindedir. Yeni bir yerleşme başlamıştır. Fakat nereye? Ne için? Pek belirli değildir. Bir kısım şehirler lüzumsuz çoğalıyor, bır kısmı ise lüzumsuz sönüyor. Bugüne kadar gelen hükûmetler, şehre giden bu insan kümelerini nereye, nasıl yerleştirecekler bilemiyorlar. Halbuki Türkiye 1980 lerde 50 milyon nüfusa sahıp olacaktır. Bunun en az yarısı şehre yerleşecek, istense de istenmese de sanayi ve hizmetler sektöründe çalışacaktır. 780.576 km. kare yurt içinde 50 milyon nüfusun en iyi bir şekilde yerleşmesi büyük bir devletin yeniden kuruluşu demektir. Bugünün her yönden çatlak sesler veren sistemleri yerine, yeni ve millî temeller üzerine kurulmuş sağlam yapılar yer almalıdır. A dan Z'ye kadar bozuk olan bugünkü Türkiye her yönden A'dan Z'ye kadar yeniden düzenlenmeli, müreffeh ve kuvvetli Türkiye'nin nâzım plânına hemen başlanmalıdır. Bu plânın ana hatlarını beyan etmeden önce Türkiye kadar alana sahip 11 Avrupa devletinin durumlarını tespit edelim. Bunların tespiti demek, Türkiye'yi bugüne kadar yönetenlerin noksanlarını da tespit demektir. Bu 11 Avrupa Devleti şunlardır:

Avusturya, İrlanda, Yunanistan, Danimarka, İsviçre, Çekoslovakya, Portekiz, Hollanda, İsveç, Norveç, Belçika Türkiye kadar alana sahip olan bu devletlerin nüfusu tahminen 100 milyon, Türkiye'nin ise, 36 milyon. Aynı alanda üçte bir kadar nüfus barındırdığımız halde onlar kadar mutlu ve refah içinde değiliz. Ve yine Türkiye'de Yunanistan kadar arazi ekilirken, Avusturya kadar nadasa bırakılır. İtalya kadar arazi - çayır, Bulgaristan kadar - Orman, Arnavutluk kadar arazi de bağ, bahçe, sebze, zeytin, ile kaplıdır. Tüyler ürpertici olan bu mukayese bugüne kadar Türkiye'yi yönetenlerin bir ayıbıdır.

T.C. Anayasa Madde - 129 «İktisadî, Sosyal ve Kültürel kalkınma plâna bağlanır. Kalkınma bu plâna göre gerçekleştirilir» demektir. Müreffeh ve kuvvetli Türkiye'nin nâzım plânı da Anayasa'nın bu hükmü icabı üç ana bölümü kapsıyacaktır.

1 — İdarî ve Sosyal plânlama,
2 — Ekonomik, plânlama,
3 — Fizik plânlama,

Bu nâzım plânın her üç bölümünde de ana prensipler ve asgarî müşterekler belirtilecek teferruat, bölge tatbikat plânlarına bırakılacaktır. Bugünkü Devlet Plânlama Teşkilâtı buna göre yeniden organize edilecektir. Türkiye'yi iklim bakımından devamlılık arzeden ve değişmez nitelik taşıyan yerleri bir araya toplayarak Marmara Bölgesi, Doğu Karademz Bölgesi, Ege Bölgesi, Çukurova Bölgesi, Batı Karadeniz Bölgesi, Harran Bölgesı, Orta Anadolu Bölgesi, Göller Bölgesi, Kızılırmak Bölgesi, Fırat Yaylası, Van Bölgesi olmak üzere 11 bölgeye ayrılacak ve bu bölgelerde 11 adet bölge plânlama daireleri kurulacaktır. Müreffeh ve kuvvetli Türkiye'nin bu nâzım plânlama da idarî ve sosyal plânlaması kendi bünyesinde 10 üniteye, ekonomik plânlaması 7 üniteye, fiziki plânlaması ise 5 üniteye ayrılarak değerlendirilecektir. Bu nâzım plânın bütün teferruatıyla bu raporda izahı mümkün olmadığından insan gücünün ve vergilerin plânlanmasını kısaca arz etmek isterim.

İNSAN - GÜCÜNÜN - PLÂNLANMASI:

Kuvvet gücü, iş gücü, beyin gücünden teşekkül eden, insan gücü üç ayrı grupta plânlanacaktır Türkiye'nin sanayii devleti olarak ana yapısı belli hale getirilecek, bundan 20 sene sonra 30 milyon nüfus şehir malı olarak tarım sektöründen ayrılacaktır. Bu ortalama yılda, birbuçuk milyon insan demektir. İşte insanın bu üç eşit gücü sırayla tarımda, sanayide, hizmetler sektöründe yer alacaktır. Beyin gücü, çok olan milletler beyın gücü az olan milletleri etkisi altına alırlar. Onların ucuz kuvvet gücünden istifadeye çalışırlar. Almanya'ya giden Türk işçilerinin durumu bunun tipik bir misâlidir. Şu halde başka devletlerin etkisi altına daha az girmek için, daha çok beyin gücüne sahıp olunacaktır. Bugün ortalama rakkamla demir perde gerisinde her bin kişiden kırk kişiyi yüksek öğrenime kaydırma yolundadır. Yanı nüfusun % 4, yüksek öğrenimde olacaktır. Türkiye'de ciddî olarak kalkınma yoluna girecekse nüfusunun % 8 nin yüksek öğrenime kaydırmalıdır. Amerika Birleşik Devletlerinde yüksek öğrenim öğrencisi çağındaki nüfusun % 44 ne çıkmıştır. Bu ortalama nüfusu % 8 in üstündedir. On sene içinde Türkiye nüfusunun en az % 6 sı yanı üçyüz bin gencin yüksek öğrenime girmelidir. Üniversite sayısı buna göre ve bölgesel olarak artırılmalıdır. Bugünkü Yunanistan'ın seviyesi bizim, yukarıda arz ettiğimizin çok üstünde bulunmaktadır. Beyin gücü için yapılan yatırımlar, yatırımların en verimlisi ve en ebedisidir. (Ondan hiçbirşey esirgenmemelidir.) Beyin gücü hiçbir zaman ihmal edilemez.

Türkiye'de 13 milyon 500 bin faal nüfus vardır. Bu faal nüfusun 1000/2 si teknoloji alanında Üniversite seviyesinde öğrenm görecektir. Bu yıl da 1350 kişi 20 yılda 27000 teknolojist eder, yine bu faal nüfusun yüzde birj teknisyen seviyesinde eğitim görecektir. Bu hal yılda 6750 kişi, 20 yılda 135 bin teknisyen eder. Yine faal nüfusun vüzde beşi vasıflı san'atkâr olarak eğitım görecektir. Bu da yılda 33 bin 750 kişi eder. Yirmi yılda 675 bin vasıflı san'atkâr demektir. Bu faal nüfusun yüzde ellisi, operatör kademesinde çalışacaktır. Yılda 337.500 bin kişi eder. 20 yılda 6 milyon 750 operatör demektir.

Sanayileşecek Türkıye'nin bunlar asgari ihtiyaçlarıdır.

VERGİ . PLÂNLAMASI :

Yıllardır sözü edilip de bir türlü gerçekleştirilmeyen vergi reformu kısa zamanda gerçekleştireceğiz. Bu suretle, her vatandasın yurt ve devlet nimetlerinden faydalandığı nispette vergıye tâbi olması sağlanacaktır. Vergileme indî ve keyfî olmıyacak, açık, kat'i ve belirli olacaktır. Verginin miktarının tespiti gibi ödeme usulü de basitleştirilecektir. Vergilerin mükelleflerin için en uygun zaman ve şekilde tahsili sağlanacaktır. Vergilemenin ve gereğinin iktisadî nayata zarar vermiyecek şekilde ve bilhassa üretimi ve verimliliği artıracak tarzda olması temin edilecektir. Vergiler yapacağımız sosyal ve ekonomik reformlarda bir vasıta olarak kullanılabilecek, şekilde düzenlenecektir. Vergiler plân gereğince önem verilmesi istenen konularda vergı azaltılması aksi konularda ise, vergi çoğaltılması yapılarak teşvik edici (yol gösterici) kısaca yönetici olmalıdır.

Millî gereklerle kurulması ve devamlı istenen kuruluşların emniyetle çalışması için vergiler temin edici tedbirler olmalıdır.

Vatandaşın yurdun her yerinde aynı emeğe karşı birbirine yakın kazanç sağlaması için vergilerde düzenleyici tedbirler alınmalıdır.

Vergiler, devlet yatırımları, için, kapital sağlayıcı olmalıdır.

Vergiler, devlet giderleri için gelir sağlayıcı olmalıdır.

Vergiler, yöneltici olmalıdır.

Müreffeh ve kuvvetli Türkiye'nin mes'elelerini çok kısa da olsa huzurunuzda arzetmiş bulunuyorum. Takdir sizden ve gayret bizden, muvaffakiyet Allah'tandır. Hepinize saygılar sunarım.»

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

«Bir ferdi olmakta daima gurur duyduğumuz, milletimizin de tarih ve insanlık camiası içinde seçkin bir yeri vardır. Bilhasa bugün Türk Milleti iç ve dış tehlikelere karşı varlığını koruyabilmek ve geliştirebilmek için kuvvetli olmak zorundadır Bu kuvveti ve gücü önce kendi içimizde, kendi bünyemizde aramalı ve hazırlamalıyız. Anadolu yaylasının jeopolitik direktifini Türk Milletinin büyük ve kudretli Devlet kurma irade ve kabiliyetini hiç bir zaman hatırdan çıkarmamalıyız.

Unutmayınız ki Türk Milleti bugün her zamankinden daha fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duymaktadır. Birbirimizin kusurlarını aramak yerine, noksanlarımızı gidermeğe ve birbirimize sevgi saygıyla bağlanmaya çalışmalıyız. Müşterek tarih ve müşterek kaderimizle beraber ülkümüz de bugün bize bunu emretmektedir Asla şüphe etmeyiniz ki her karış toprağı şehit kanı ile yuğrulmuş olan bu güzel ve Büyük Vatanın bütünlüğüne yönelen her türlü sömürücü, ayırıcı, kin ve intikam tohumları mutlaka kuruyacak ve kurtulacaktır.»

DAVA ADAMLIĞI

Sık sık dinleyenlerin sevgi gösterileri ile kesilen MHP Büyük Kongresinin kapanış konuşmasını Genel Başkan Alparslan Türkeş, şu sözler le tamamlamıştır :

Dava adamları, o davanın şartlarını ve gereklerini kendi kişiliklerinde yaşamazlarsa o davayı bir adım ileri götüremezler. Önemle hatırlatmak isterim ki, Türk Milleti omuzlarında yalnız kendi kaderini değil, insanlığında kaderini taşımaktadır. Çünkü Türk Milleti insanlığa iyilik sağlık vermek, kötülükten vazgeçirtmek için yaratılmıştır. Buna en büyük şahit tarihtir Ne yazık ki insanlığa ışık tutan Büyük Türk Milleti başka milletlerin taklit ve kopya etmekten milli varlığında büyük yaraların açılmasına sebep olmuştur.

En geniş anlamda Türk Milletine çağrımız şudur: EY BÜYÜK TÜRK MİLLETİ, KENDİNE DÖN..

TRT'de Tevkifler Bekleniyor

İstanbul Radyosundan spiker Erdal Boratav ve TRT mütercimi eski Koyulhisar savcısı Şiar Yalçın'ın Anayasanın 141. maddesine uyan suçlardan tevkifleri üzerine TRT Genel Müdürlüğü ve Ankara Radyosunda çalışan aşırı solcuların da tevkif edileceği sanılmaktadır.

Ankara'da gözlemci çevrelerin belirttiklerine göre TRT Genel Müdürlüğüne bu günlerde oldukça sinirli bir hava hakimdir.

Bu sinirli havanın TRT'de çalışan Proleter Devrimci Aydınlık, Sosyalist Aydınlık ve Devrim Gazetesi etrafındaki komünistlerin yetkili çevrelerce tesbitinin yapılması ve istihbarat kaynaklarından bunlar hakkında rapor istenmesinden ileri geldiği söylenmektedir.

Gözlemcilerin belirttiğine göre bazı kaynaklara TRT'de çalışan aşırı solcular hakkında çeşitli ihbarlar yapılmıştır. Yapılan ihbarların bir kısmının kömünist kliklerin birinden geldiği söylenmektedir. Özellikle ihbarlar Proleter Devrimci Aydınlık etrafında toplanan komünistler hakkında yapılmaktadır. Bazı kaynaklara yapılan ihbarlara göre Proleter Devrimci Aydınlıkta yayınlanan bütün tercüme yazıların TRT'de çalışanlarca yapıldığı, diğer yazılarında büyük kısmının yine bunlar tarafından kaleme alındığı belirtilmektedir. Yine yapılan ihbarlara göre adı geçen derginin tashihleri ve Ankara'daki bazı merkezlere dağı-

Millî Kalkınmamız

Bugün, gelişen ve değişen insanlığın hayatına en geniş bir açıdan baktığımızda şunlar görüyoruz.

a) Fezada koşu,

b) Teknikte büyük ve süratli bir gelişme,

c) Çelişmeler, çekişmeler ve bunalımlar içinde kıvranan bir insanlık.

İşte yirminci yüzyıl ikinci yarısı ve feza çağına ait dünyamız.

Geniş caddelerinde sulh teraneleri arka sokaklarında harb marşları çalınan bugünkü dünyamızda, sorunları çok, çözümleri güç olan geri kalmış ülkeler alevler içinde yanıp tutuşurken, bunların tahrikçisi ve hatta seyircisi olanlar unutmamalıdır ki, bir gün aynı akıbetin kucağına düşmekten kendilerini kurtaramıyacaklardır. Çünkü güneşin doğduğu yerle battığı yer arasındaki mesefa hergün biraz daha kısalmakta dünya hergün biraz daha küçülmektedir. Bilhasa ifade etmek isterim ki, söylediğini yapamıyan, yaptığını söyleyemiyen göründüğü gibi olamıyan olduğu gibi görünemiyen böylece kendi kendini kandıran insanlık içinde bulunduğu ve gitgide artan bu çelişkilerden kurtulmadıkça, yüksek ahlâki değerlere yönelmedikçe ve vicdanlarda bir denge kurulmadıkça hiçbir siyasî rejim ve hiç bir siyasi doktrin insanlığı mutluluğa götüremiyecektir Dünya, buna ait örnek ve isbatlarla doludur.

SÖMÜRGECİLİK VE EKONOMİK KAVGA

Dünya üzerinde sömürgeciliğin siyasi ve ekonomik kıskaçlarından birincisi yani siyasi hıdka;, sömürülen ülkeler üzerinden kaldırılmaktadır. Milletlere hürriyetler verilmekte egemenlikleri tanınmaktadır. Ancak, ekonomik kıskaçlardan birincisi kadar belirli ve büyük farklar görülmemektedir. Bu hal dünyamızda Milletler ailesi arasında ekonomik ve sosyal dengeyi belirli bir şekilde bozmaktadır. Devletler arası ilişkilerde, sömürmek veya sömürülmek duygusu ve fikri yerine karşılıklı menfaat dengesi kurmak esas alınmalıdır. Aksi taktirde meydana gelecek olan alçak ve yüksek basınç merkezleri arasında doğacak olan fırtınaların tahribatı önlenemez.

KÜLTÜR SAVAŞI (SESSİZ HARP)

İnsanlığın hayatında savaş, araç ve gereçleri de devamlı olarak gelişme halindedir. Kılıç, ok, tüfek, top, tank, uçak, atom silâhları gibi. Bugün milletler birbirleriyle adına sessiz harp diyebileceğimiz bir kültür savaşı içindedirler. Kültür savaşı ideolojik harpten daha şumullüdür. Bir Millet başka bir milleti veya Milletleri kendi kültürü içinde eritmeye gayret eder. Savaşta ok, kılıç, mermi için insanın en hassas noktası kalbi ve beynidir. Kültür savaşı da aynı noktaları hedef alır. Bunun için bir milletin hayatında kültür davası alfabeyi okuma ve ezberleme davası değildir. Kafayı, kalbi ve bedeni geliştirme ve yetiştirme davasıdır.

Dalından kopan bir yaprağın kaderini rüzgar tayin eder. O artık herhangi bir istikâmetten esen rüzgârın esiridir. Unutulmamalıdır ki (Her kim bir kavime benzemeye çalışırsa o kavimin efradından sayılır.)

Kültür savaşına karşı en müessir silâh milliyetçiliktir. Kişinin kendi öz değerlerini, öz varlığını koruması ve geliştirmesi moral bir güç ve millî şuurla mümkündür. Milliyetçilik, sosyal ve ekonomik hamlelerde de fikri ruhi fiziki bir atlama tahtasıdır. Çünki kişinin fikri, ruhî, fiziki gücüne dayanmıyan hiçbir hamle başarıya ulaşamaz. Bütün bunlar nazara

Alpaslan TÜRKEŞ

alınarak milletin her ferdi moral değerlerle ve millî şuurla teçhiz edilmelidir. Türkiyenin içinde bulunduğu ağır şartları nazara alarak ifade etmek ve hatırlatmak isterim ki gerçek değer ve anlamdaki Milliyetçilik hareketlerinin karşısına çıkmak, kale kapısını düşmana açmak demek olur. Çünki, her hücre tümün hayatında harç ve mimardır. Hücrelerin tümün varlığını terk etmesi halinde hücrelerinde, bütününde hayatı ortadan kalkar.

Milliyetçi Hareketin temel felsefesi insan sevgisi, insan haysiyetine, hürriyetine ve iradeisne sonsuz saygıdır. İnsan sevgisine, insan hürriyetine dayanmıyan sistemlere inanmıyoruz. İnsan sevgisi ve hürriyeti insana değer vermekle mümkündür. İnsan, kültürel, sosyal, iktisadi, siyasi, ve moral değerlerinin meydana getirdiği bir bütündür. İnandığımız dünya görüşü insanın bütün değerleriyle, bütün yönleriyle ele alır.

Onu bir bütün olarak geliştirmek, kalkındırmak ister.

İnsanı sevebilmek, insanı hür yapabilmek onu her türlü tutsaklıktan kurtarıp kendi kendine hakim yapabilmekle mümkündür. İnsanın tutsaklıktan kurtulup, kendi kaderine hakim olabilmesi hürriyete kavuşması demektir. Tarih ve siyasi tecrübeler bize göstermiştirki, büyük insandan bölünmez bir parça malcanın yongasıdır. Mülkiyet insanın teşebbüs gücünün artmasına imkân vermiş, şahsiyetini geliştirebilmesinde en büyük unsur olmuştur. Ancak, mülkiyetin başkalarını sömürme ezme aracı olarak kullanılmasına da karşı bulunmaktayız. Mülk üzerindeki dengenin sağlanması için Devletçe her türlü tedbirin alınmasını gerekli görmekteyiz.

Gerçek Milliyetçilik Milleti meydana getiren her insanın hiçbir ayırım yapmaksızın aynı derecede sevmektir. İnandığımız Milliyetçilik anlayışı, bu milleti meydana getiren insanlar arasında her türlü ayırımı kesinlikle reddeder. Milliyetçilik bölücü değil birleştirici, ayırıcı değil toplayıcıdır. Bu milleti meydana getiren her fert aynı soyun, aynı kültür ve tarihin birer üyesidir ve hepsi aynı müşterek kaderle yuğrulmuşlardır. Bizim Dünya görüşümüze bir ferdin diğerinden üstün tutulması yoktur. Her türlü ayırıcı, bölücü sistemlere şiddetle karşıyız. Millet canlı bir organizme ve yaşayan bir varlıktır. Bu organ ve varlıkta her ferdin belirli bir yeri ve bir görevi vardır. Her fert bu organizmanın bir uzvu bir hücresidir. Normal düşünen bir insan beyni vücudu meydana getiren uzvu ve hücrelerden bir kısmı diğerlerinden üstün tutamıyacağı gibi feda da edemez. Zira böyle bir halde iyi bilir ki vücut ya eksik kalır görevlerini yapamaz yahutta tamamen sona erer, hayatiyetini kaybeder. İşte aynen bunun gibi iyi bir sistem, iyi bir devlet yönetimi de milleti meydana getiren sosyal sınıf ve fertlerden birini diğerine feda edemez. Bir sınıfı veya ferdi, diğer sınıf veya ferdi üstün tutamaz.

Bir sosyal sınıfı veya ferdi, diğer sosyal sınıf veya fertlere tercih eden sistemler, Sınıfçı Sistemlerdir. Milliyetçilik, her türlü sınıfçı sistemlere karşıdır. Sınıfçı sistemler, bir sınıfın diğer sınıfı ezmesini, sömürmesini ön görür. Sınıfçı sistemler, sınıf diktatörlüğü doğurur. Bizim savunduğumuz 9 Işık'çı, Milliyetçi — Toplumcu sistem, Türk Milletini sınıflara bölmeden, onu kutsal bir bütün olarak ele alır.

Sınıfçı sistemlerin birincisi Marksizmdir. Türk Milletinin en büyük düşmanı olarak marksizm, nazariyette sahte bir işçi sınıfını esas alır. Ancak tatbikatta, devlet yönetiminde işçi sınıfının yeri yoktur.

Bütün yetkiler, işçi sınıfının öncüsü adı verilen komünist partisinde toplanmıştır. Devlet yönetimi ve toplum düzeninin bütün kurumları, komünist partisinin inhisarına bırakılmıştır. Komünist nazariyeye göre, işçi sınıfı, küçük bir çocuğa benzer. Nasıl ki çocuk, kendi gerçek menfaatlerini göremez ve onları koruyamazsa, işçi sınıfı da gerçek menfaatlerini görüp koruyamaz. Bu sebeple çocuğun gerçek menfaatlerini korumak için tayin edilen veli veya vasi gibi, işçinin gerçek menfaatlerini

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

tımı, bir hanıma ait beyaz bir taksi ile TRT personeli tarafından yapılmaktadır. Adı geçen dergiye mensup aşırı solcuların Dış Haberler Servisinin bir odasında çeşitli toplantılar yaptıkları da yapılan ihbarlar arasındadır. Aynı odada Proleter Devrimci Aydınlığa ait dosyaların Sıkı Yönetim'den buraya kaçırıldığı da söylenmektedir. Sıkı Yönetim öncesi ortalarda dolaşan aynı dergiye ait bir çok evrakın da kaldırıldığı bildirilmektedir.

Gözlemci çevrelerin belirttiğine göre. Merkez program dairesinde çalışan bir kısım personel ile diğer servislerde çalışan bazı personelin eski komünistlerden Mihri Belli etrafında toplandığı. Sıkı Yönetimden evvel çeşitli programların yapılmasında aktif görevler aldıkları bildirilmektedir. Mihri Belli'ye bağlı bulunan komünistlerin bu günlerde Ankara'nın Küçükesat-Dört - yol, Kızılay, Çelikkale sokak ve Çankaya Basın Sitesinde bir evde haftanın çeşitli günlerinde toplantılar yaparak «Yeni eylem biçimlerini» saptadıkları ve «Kendilerine karşı yapılacak herhangi bir harekette davranış» biçimlerini tesbit ettikleri belirtilmektedir.

Devrim Gazetesi etrafında toplanan komünistlerin de TRT içinde en çok paniğe kapılan gurup olduğu söylenmektedir. Köşe başlarına yerleştirilmiş oldukları söylenen bu gurubun eski Sosyalist Kültür Derneği kanalıyla paçayı kurtarma çalışmaları yaptıkları ve bazı kaynaklara gelen ihbarların da bu kanaldan geldiği bildirilmektedir.

TRT personeli arasındaki komünist grupların münasebetlerinin de çok sertleştiği söylenmektedir. Birbirlerine karşı münasebetleri - nın sertliğinin «İlk kavgacının seçilmesi» meselesinden çıktığı ileri sürülmektedir.

Öte yandan gözlemci çevrelerin ileri sürdüklerine göre TRT mensubu komünistlerin; Merkez Program dairesi ile Yorum Müdürlüğünde bulunan bazı kişilerin kendilerine karşı bir savaşın içinde olduklarını kurum içinde yaymaya çalışmaktadırlar. Yine aynı çevrelere göre Komünistlerin bu kişilere karşı düşmanlıklarının da «TRT'nin özerkliğini Devlet düşmanlığı şeklinde anlamadıklarından ve bazı programların daha evvel bu kişiler aracılığı ile engellendiğinden» ileri geldiği söylenmektedir

Yine gözlemci çevrelerin bildirdiğine göre TRT kanunu yakında Hükûmet tarafından ele alınacaktır. Kanun Hükûmet tarafından ele alınıncaya kadar bazı komünistlerin TRT'den tasfiye edileceği ve şimdilik tasviyesi mümkün olamayan bazı komünistlerin de yeni kanunun çıkışı ile birlikte halledileceği söylenmektedir

Gözlemciler Hükümet üzerinde etkili çevrelerin TRT de gelişen olayları çok yakından takip ettiğini de bildirmekte, zararlı faaliyetleri görülerek çeşitli zamanlarda çeşitli yerlerden atılan bir kısım kişilerin TRT'ye kasden ve kaynılarak alındığı ve zararlı faaliyetlerini halen orada sürdükleri bildirilmektedir.

Gözlemciler birkaç ay içinde TRT'nin milli bir hüviyet kazanması yolunda bazı kaynakların ve yetkililerin ciddi çalışmalar içinde olduklarını da belirtmektedirler.

Süleyman Sürmen Tahliye Edildi

Bir süre önce verdiği bir konferanstan sonra CHP'li bir avukatın ihbarı üzerine «Adliyeye hakaret ettiği» iddiasıyle Çorum'da tevkif edilen MHP Genel İdare Kurulu Üyesi Süleyman Sürmen geçtiğimiz hafta içinde tahliye edilmiştir

Sürmen'in dâvası gayri mevkuf olarak devam etmektedir

Gerçekleşecektir

korumak için de bir veli veya vasiye, yani bir mümessile ihtiyaç vardır. İşte bu mümessil. komünist partisidir. Bu sistemde komünist partisinin yaptığı her şey, işçi lehine sayılır. İşçi, gerçek menfaatlerini takdir edecek durumda olmadığı, tıpkı küçük bir çocuk gibi gerekli fikri ve akli yeteneklere sahip bulunmadığı için, bir itiraz hakkı yoktur. İşçi sınıfı devleti olduğunu söyleyen marksist devlet yapısının, işçi sınıfına verdiği diğer işte bundan ibarettir.

Böyle bir fikirden hareket eden marksizm sonunda işçi sınıfı yönetimini değil, komünist partisi yönetim ve diktatoryasını kurmuştur. Şunu belirtmek gerekir ki, marksist Devlet düzeninde parti ile devlet aynıdır Bu düzende komünist partisi ile devlet bütünleşmiş, kaynaşmıştır. Komünist partisi, devletin bütün müesseselerine hakim olmuştur Büyük Devlet memurları, yüksek rütbeli subayları hakim ve polis şefleri komünist partisinin üyesidir.

Marksizm, özel mülkiyeti devletleştirmiştir. Ülkede her şeyin sahibi tek bir patron belirmiştir. Bu patron, komünist devlettir Ancak devlet mücerret bir kavramdır. Devlet çarkının işliyebilmesi için organlara, insanlara ihtiyaç vardır. Markist Devlet düzeninde bu çarkı işleten insanlar sadece komünist partisi üyeleridir. Komünist partisine üye olmayan devlet mekanizmasında görev alamaz. Mülkiyet devletin hakimiyetinde bulunduğuna. devlet de komünist partisi üyelerinin elinde olduğuna göre, marksist devlette üretim araçlarının maliki komünist partisi üyeleri olmuştur. Unutmamak gerekir ki, mülkiyet insana bir şey üzerinde faydalanma ve kontrol hakkı verir. Komünist sistem faydalanma ve kontrol hakkını fertlerden almış, devlete ve dolayısıyle komünist partisi üyelerine vermiştir. Böylece komünizm tarihte ilk defa olarak mutlak ve tekelci bir mülkiyet nevi olan Parti Mülkiyetini veya Bürokratik mülkiyeti yaratmıştır.

Komünistler, mülkiyeti, hırsızlık mahsulü sınıflara meydan veren bir sömürücü aracı olarak vasıflandırdıkları halde bundan vazgeçememişler, bilakis devletleştirdikleri mülkiyeti komünist partisinin kontrolüne vermekle Yeni bir sınıf yaratmışlardır. Tarihin en sömürücü, tekelci ve mutlak sınıfı olan bu yeni sınıf, Kapitalist toplumlarda bile rastlanmayan bir Devlet ve parti burjuvazisi doğurmuştur. Böylece sınıfsız bir toplum kurmak isteyen komünizm tarihin en mutlak sınıf diktatoryasını kurmuştur. Komünist partisi üyesi bir avuç mutlu azınlık dışındaki herkes, mülkiyet hakkından mahrum olduğu için hürriyetten de mahrum edilmiştir. Komünist rejim, insanların ellerinden mülkiyetini alırken, şeref ve hürriyetini de almış, milyonlarca insanı esarete mahkûm etmiştir.

Sınıfçı sistemlerin ikincisi Kapitalizm gelir. Kapitalizm, milli toplum içinde sadece Kapitalistler, yani patronları koruyan bir sistemdir. Kapitalist sistem, mahiyeti ve işleyiş itibariyle ekonomik hayatı, kapitalistin tekeline bıraktığı için bu sistemde zengin daha zengin fakir daha fakir olur. Kapitalizmde. ekonomik faaliyet bir kaç patronun emrindedir. Bu sistemde, sanayie, iç ve dış ticarete, bankalara ve madenlere sadece patronlar hakim olur. Üretim araçlarının mülkiyeti bir avuç patronun elindedir. Devletin milletten topladığı vergiler, fertlerin tasarrufları sonucu kara gün için bankalara yatırdıkları paralar, patronların cebine gider.

Kapitalizm, bir dünya görüşüdür. Her dünya görüşü gibi, kapitalizmin de iktisadî yönü yanında siyasî ve hukuki yönleri de vardır. Kapitalizmin siyasi yönü, liberal demokrasi, hukuki yönü de liberal hukuk adını taşır. Liberal demokrasinin siyasi kurumları, özellikle Meclis, hükümet ve idare kapitalist sınıfa hizmet eder. Liberal demokrasilerde devlet yönetimine yalnız patronlar ve onların bürokrasi sınıf katılır. Parlâmento, patronları koruyan kanunlar çıkarır, hükümet ise bu kanunları titiz bir şekilde tatbik eder. Devlet çarkı kapitalistlerin yararına işler Fakat patronlar ve onlara hizmet eden bürokratlar daima demokrasi ve hürriyetten bahsederler. Liberal ve hüriyet, sahne bir demokrasi ve hürriyettir. Liberal sistemde, demokrasi ve hürriyet sadece kapitalistlere tanınmış bir demokrasi ve hürriyettir. Milletin çok büyük bir kısmı, patronlar dışında kalan kısmı için demokrasi ve hürriyet, bir diktatörlük ve esareten başka bir şey değildir. Yalnız kapitalist sınıfın etendi, buna karşılık Türk Milletinin çok büyük bir kısmını köle yapan kapitalizme inanmıyoruz. Bu sistemede dünkü derebeylerinin şatosu, bugün büyük şehirlerin merkezine taşınmıştır. 9 ışıkçı görüşte devlet ne derebeylerin şatosunda bekçi ne de köşe başında bir bakkaldır. 9 Işıkçı Milliyetçi — Toplumcu doktrin, patronlar düzeni olan kapitalist diktatörlüğüne karşıdır.

Görülüyorki, yıllardan beri ülkemizi kalkındırma modeli olarak savunulan kapitalist ve marksist sistemler, sınıfçı ve diktatör yol sistemlerdir.

Her iki sistemde de millet bütünlüğü, kapitalist veya bürokrat sınıflara bölünmüş, bir avuç insan dışında halkın çok büyük bir çoğunluğu, bu sınıfların esaret ve sömürüsü altına alınmıştır. Kapitalist ve marksist sistemlerde halkın esaret altında oluşunun sebebi, mülkiyet sahibi olamamasıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, hürriyetin tek garantisi mülkiyettir. Bu sebeple bizim savunduğumuz 9 Işıkçı Milliyetçi — Toplumcu sistemin hedefi Türk Milletinin her ferdini mülk sahibi yapmaktır

Biraz önce belirtildiği gibi, kapitalist ve marksist sistemlerin mahiyeti icabı, bu sistemlerle milletimizin her ferdinin mülk sahibi olması mümkün değildir. Halbuki Dokuz Işıkçı sistem. Türk Milletinin bütününü esas aldığı için, bu sistemde her yurttaşımız mülk sahibi olabilecektir Her ferdin mülk sahibi olabilmesi, üretim araçlarının inşaasına, dolayısıyle sermaye birikimine katılmasıyla mümkündür Sermaye birikiminin ilk şartı tasarruftur Kapitalist ve marksist ülkelerde bu tasarruf millete yaptırıldığı halde meydana gelen üretim araçlarının mülkiyeti, sistem icabı, bir kaç patrona veya komünist partisi bürokrasisine verilmektedir. Milliyetçi-Toplumcu sistemde ise, üretim araçlarının mülkiyeti, tasarrufu vapana verilecektir. Bu suretle her türlü hırsızlık ve sömürü önlenecek, Türk'ün Türk'ü soymasına müsaade edilmeyecektir Herkes anın terine, emeğinin ürününe sahip olacaktı. Böylece çok kısa bir zamanda milli kaynaklarımıza dayalı milli bir kalkınma sağlanacağı gibi herkes milli gelirden gerçek payını alabileceği için milli sosyal adaletde sağlanacaktı

Milli kalkınmamızı gerçekleştirebilmek her Türk ferdini hür yapabilmek için Türk Milletini yeniden kurmak zorundayız. Bu kuruluşta. ferdin toplum içinde işgal ettiği sosyo-ekonomik yer esas alınacaktır. Türk Milleti sosyo-ekonomik yönden Altı Sosyal dilime ayrılır. Bunlar, İşçi, Köylü, Esnaf, Memur Serbest Meslek Mensupları ve İşveren Dilimidir Bu dilimler içinde Türk Milleti yeniden teşkilâtlandırılacaktır. Her dilim içinde ekonomik kalkınmamızın temelini teşkil edecek bir Tasarruf ve yatırım sandığı kurulacaktır İşçimiz köylümüz, esnafımız, memurumuz ve diğer yurtaşlarımız mensubu bulundukları sandıkta yaptıkları zorunlu tasarrufları Makina Yapan Makina, Fabrika yapan fabrikalara yatıracaklardır. Bu makina ve fabrikalarla ülkemiz çağın gereklerine uygun ileri ve bağımsız bir sanayi ülkesi olacaktır. Kurulan fabrikalara işçimiz köylümüz, esnafımız memurumuz serbest çalışanlarımız ortak olacaklar, bunların gelirleri ni paylaşacaklardır. Böylece, üretim araçlarımızın ortağı ve sahibi olan her Türk ferdi, mutlu ve hür olacak, tepesinde ne kapitalist ne de komünist patronunun yumruğunu görmeyecektir. Ne kapitalizm, ne komünizm.. Yaşasın Büyük Türk Milliyetçiliği, Yaşasın 9 Işıkçı Milliyetçi Toplumcu sistem...

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

Nerede O Fetvacılar

Devlet'in geçen sayısında bir kısım sapık fikirli ve sapık ideolojilerin kölesi kımselerin giriştiği çirkin ve Türk Milletinin varlığını kundaklayıcı hareketlerin hep işçilerimize maledilmek istenildiği, fakat yurt ve millet sever işçilerimizin daima bu sapıklıkların karşısında olduğu belirtilmiş ve TEKSİF Genel Başkanının konuşmasından verilen pasajlarla bu görüş desteklenmişti. 12 Mayıs 1971 Çarşamba günü Çorumda çalışmalarına başlayan Maden—İş Sendikaları Federsyonu'nun VI Genel Kurul toplntısında bir konuşma yapan Genel Başkan Kemal Özer de, Türk işçisinin Türk vatanını bölmek ve Türk milletini köleleştirmek yolundaki çarpık gayretlerin karşısındaki sarsılmaz tutumunu dile getirmiştir Böylece, Türk işçisi adına oynanmak istenen kumarın aslında Türk işçisi ve milleti üzerine oynandığı bir kere daha su yüzüne çıkmıştır.

Maden—İş kolundaki yüzbine yaklaşan işçiyi bünyesinde topladığı belirtilen Maden—İş Federasyonunun Genel Başkanı. VI Genel Kurul toplantısını açış konuşmasına, bu toplantının «Yurdumuzun zor gülen geçirdiği, huzursuzlukların gittikçe arttığı bir ortamda ilân edilen Sıkıyönetim dönemine» rastladığını, «Bugünlere çok zor ve buhranlı günlerden geçilerek» gelindiğini ve bu günlerin henüz geride kalmadığını belirterek başlamış ve:

«— Türk İşçi Hareketi olarak, biz bu şartlara getiren olayları çok yakından izledik ve iftiharla söyleyebilirim, her şeye ve bütün tahriklere rağmen, taşıdığımız büyük sorumluluğu, sorumsuzca hareketlerle gölgelemedik. Ancak, hemen ilâve etmek zorundayım ki, biz ne kadar sorumluluğumuzu müdriksek ve hareketlerimizi bu idrak çerçevesi içinde tutmayı biliyorsak, bizim dışımıza kalan herkesten de kendi sorumluluklarını bilmelerini ve ona göre hareket etmelerini istemek hakkımızdır.»
demiştir

TEŞHİS

Konuşmasının daha sonraki bölümünde Türkiye'deki sol anarşi hareketininn kaynaklarını, Maden—İş Başkanı, şöyle tesbit etmiştir:

«— Bir Ülke düşünün...

Üniversitelerinde dersten başka herşey yapılıyor. Bomba yapılıyor, soyguncu yataklığı yapılıyor Devleti yıkma hazırlıkları yapılıyor, Yurdu bölme plânları yapılıyor... Yapılmayan tek şey ders.

Ve bunun adı özerklik oluyor.

Bu Üniversitelerin öğrencileri, banka basıp soyuyorlar; adam kaçırıp fidye istiyorlar; polis kurşunluyorlar; dinamit, bomba atıyorlar; Devletin Polisi geliyor «İçerde, soyguncu barınıyor, yurdu arayacağız» diyor. «Biz içeri polis sokmayız» cevabını alıyor. Ondan sonra çatışma başlıyor, saatlerce, kurşunlar vızıldıyor, silâh sıkılıyor. Ve arkasından kıyamet kopuyor. Bir takım kişiler, «Üniversite özerkliği çiğnendi» diye fetvayı basıyorlar... Nerede şimdi o fetvacılar, neden sesleri çıkmıyor...

Bir başka noktaya daha değinmek isterim. Öğrenci ile, polis saatlerce çarpışıyor, saatlerce silâhlar patlıyor, sonra polis, içeri giriyor, arıyor, bir av tüfeği, bir mavzer, üç tabanca kılıfı, dört dinamit lokumu buluyor. Peki, o saatlerce süren müsademenin yapıldığı tabancalar nereye gitti? Bunu arayıp soran yok..»

İŞÇİ HAREKETİNİN HEDEFİ

Bundan sonra, bunların karşısında da bir şeriat devleti kurmak isteyenler bulunduğunu belirten konuşmacı, bütün bu hareketlerin bir noktada birleştiğini belirterek, sözlerine şöyle devam etmiştir:

«— Bir tarafta, Şeriatçılar, bir tarafta, Marksistler, öbür yanda Maocular, bir başka tarafta, Türkiye'yi bölmek isteyenler... Ama hepsinin amacı da bir noktada birleşiyor: Cumhuriyeti, Demokrasiyi ve Anayasa Rejimini yok etmek. Bütün bu aşırı akımlara karşı olan Türk İşçi Hareketi ise, görüşünü tek noktada topluyor: Cumhuriyet, Demokrasiye bağlılık, Anayasa Rejimini koruma.»

İHANET

Maden—İş Başkanı, daha sonra, bir takım komünist liderlerine ait resimlerin üniversite duvarlarına asıldığını belirterek şöyle demiştir:

İHTİLAL PROVASI

Konuşması sırasında diğer yurt ve işçi meselelerine de temas eden Kemal Özer, Sendikalar Kanununda yapılan değişiklikler karşısında koparılan «Sendikal özgürlük elden gidiyor« şamatasına da temas ederek, geçen zaman içinde bu şamatanın asılsızlığının anlaşıldığını açıklamış ve «Yapılan değişiklik sendikal özgürlüğü en ufak şekilde dahi zedelememektedir» dedikten sonra 16—17 Haziran 1970 olaylarını bir «İhtilâlâ provası» saydıklarını tekrarlamıştır.

Maden—İş Sendikasının VI. Genel Kurul toplantısı, Türk İşçi Hareketinin Türk Milletinin aleyhindeki hiç bir akıma kanalize edilemeyeceğinin bir yeni örneği olmak bakımından özellikle dikkat çekici bir toplantı olmuştur.

Üniversite Olayları

DİL VE TARİH COĞRAFYA FAKÜLTESİNDE HAM-HUM ŞARALOP

DTCF'de yöneticilerin ancak kötü niyetle bağdaşacak davranışları sonucunda, milliyetçi öğrencilerin zorla «Aslanın ağzına» itildiğini hatırlayacaksınız.

Dekan Şerafettin Turan «İki grup arasında çıkması muhtemel çatışmayı önlemek amacıyla» Fakülteyi tatil edecek kadar tehlikeler seçmişti.

Sonra komünistlerin Fakülteye sokmadığı milliyetçi öğrencilerin temsilcilerini Yönetim Kuruluna çağırmıştı. Milliyetçi öğrencilerin istekleri gayet açık ve haklı idi. 1) Fakültede ya hiç kimse siyaset yapmasın, ya da hepimiz serbest olalım. 2) Dersler «Boykot, forum» gibi bahanelerle durmadan kesiliyor, İdare bunları önlesin. 3) Her fikir sahipleri eşit haklarla fakültesinde bulunsun ve hürriyet içinde okusun. 4) Yabancı ve düşman ideolojilerin sloganları ve lider resimleriyle fakülte kirletilmesin. Fakültede yalnız Atatürk ve bazı tarihi Türk büyüklerinin resmi asılsın. 5) İdareciler bunları kendi güçleriyle sağlayamaz. Devletin güvenlik kuvvetlerinden istifade edilsin. Vahim olayların önü alınsın.

İşte bu kadar açık ve iyi niyetli isteklere karşı başta dekan olmak üzere yöneticiler oyalayıcı cevaplar vermişlerdi. Sonra da birden bire, hiç tedbir almadan Fakültenin açılacağı ilân edilmişti.

Önceden Dev—Genç mensubu militanlar Fakülteyi işgal etmiş: Dekan ve yöneticiler ne polis çağırmış, ne de başka tedbir almış. Böylece mağdur durumdaki öğrenciler ateşe sürülmüştü.

Fakültenin açıldığı sabah derse gelen öğrenciler Dev—Genç militanlarının içerden açtığı ateşle yaralanmış; içerde, öğrenci bile olmayan iki haydut dinamit atarken ellerinde parlamıştı. Durumu haber alan polis Fakülteye gelecek olayı bastırmış, olan biteni tesbit etmişti.

Dekan ve yöneticiler bundan pek gocunmuş. Neye dayanarak hazırladıkları bilinmeyen garip bir rapor yazmışlardı.

Ortalık yatışıp da ateş biraz küllenir gibi olunca Dekan Şerafettin Turan, Profesörler Kurulunu toplantıya çağırdı. Gerçek dışı hükümler taşıyan raporunu okudu. Profesörlerin bir kısmı bu raporun «Uydurma» olduğunu haykırdı. Tedbir almayan, şimdiye kadar hep Dev—Genç'i himaye eden dekan ve yöneticilerin kötü niyetli olduğu ve olaylara sebebiyet verdiği, bu dekan istifa etmezse Fakültenin huzur bulamıyacağı öne sürüldü.

İşte bu noktada dekan çevresinde bir hizip meydana gelirildiği anlaşılan ve sesi çok çıkan bazı üyeler, şâheser demagoji örnekleri vermeğe başladı. Çoğunluğun pısırıklığı ve dekan kliğinin ustaca manevralarıyla, neticede mağdur durumda ve derse gelirken tuzağa düşürülerek kurşunlanmış bulunan milliyetçi öğrenciler de, işgalci ve mütecavi Dev — Genç militanları kadar kabahatli imiş gibi bir hava yaratıldı. Dekan kliniğine mensup olmayan

Milli Eğitim Bakanlığı Reform Komisyonu

Senelerdir Türkiye'nin üzerinde en çok durulan fakat en halledilememiş derdini, Millî Eğitim meselesini halletmek, yürürlükteki eğitim sisteminin aksay yönlerini düzenleyebilmek üzere ilgili bakanlık tarafından bir REFORM KOMİSYONU kuruldu. Komisyon üyelerinin Dr. Nejat Erder başkanlığında şu isimlerden meydana geldiğini öğrenmiş bulunmyoruz:

Prof. Mübeccel Kıray, Prof, İlhan Onat, Doç. Dr. Cevat Geray, Prof. Kenan Bulutluoğlu, Prof. İlhan Tekeli.

Adı geçen şahıslar hakkında herkesçe malûm bazı bilgileri tekrarlamakta fayda görüyoruz.

Dr. Nejat Erder; Bilindiği gibi T.İ.P. Danışma Kurulu üyesi olup halen O.D.T.Ü. olaylarında ismi sık geçen öğretim üyelerindendir. O.D.T.Ü. ne jandarma sokulmasına, aşırı solcu eylemlere katılan öğrencilerin cezalandırılmasına karşı çıkmıştır.

Mübeccel Kıray : o da T.İ.P. Danışma Kurulu üyesidir. 1951 yılındaki komünist tevkifatında hapis, yatıp, duruşmalar neticesi delil yetersizliğinden serbest kalabilmiştir. 953/17 no. lı Hk. Alb. Halil Ölçer tarafından hazırlanan iddianamenin 37. sayfasında Kıray'ın Amerika'da Komünist Sevim Tarı ile olan temasları anlatılmakta, yurda dönünce de Mihri Belli ile olan münasebetlerinden bahsedilmektedir. Kıray'ın temasta olduğu şahıslardan Melâhat Türksal, Yıldız Sertel, Gün ve Necil Togay'la rda o tarihlerde isimlerinden çok sık bahsolunan kimselerdir. Togay'ların Budapeşte radyosunda Türkçe yayın bölümünde, daha sonra da Bizim Radyoda çalıştıkları bilinmektedir. İddianamede belirtildiğine göre Kıray'ın Gün ve Necil Toğay'larla olan mektuplaşmaları gayet manidar olup, duruşmada yazılı meyanında okunmuştur. Gene iddianamede (Kıray'ın) neşriyat işlerinde Belli ile müşterek çalıştıkları anlatılmaktadır. O tarihlerde İlerî Jön Türkler isimli kuruluşla da teması olmuştur. T.C. Ankara Garnizon K. lığı 2 no. lı As. Mahkemesinin (954/33) kararıyla beraat etmiştir. Kararda aynen «Gizli Komünist Cemiyete girdiğininin deliller le sabit olmadığı» sözü yer almaktadır.

Daha sonra S.B.F. de Doçent, O.D.T.Ü. de Profesör olmuştur. O.D.T.Ü. hadiselerinde onun ismi de gene önde gelen öğretim üyeleri arasındadır.

İlhan Onat: Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin geçen yılki dekanı. Sol eğilimlidir. SBF'nin komünistlerin karargahı olmasında payı olduğu söylenmektedir.

Cevat Geray; Eğitim Fakültesi ve Basın Yayın Yüksek Okulunda öğretim üyesidir. Aşırı solcuların Eğitim Fakültesi eylemlerinde başlıca destekcileridir. Anarşiyi körüklemiş bir kimsedir.

Kenan Bulutoğlu: İktisat Fakültesi öğretim üyesi. Solcularla işbirliği yaptığına dair söylentiler yaygın haldedir.

İlhan Tekeli; Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarî Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Güvenlik Kuvvetlerinin ODTÜ'ne girmesine siddetle muhalif olanlardan biridir. Aşırı solcu öğrencilere davranış bakımından Nejat Erder ve Mübeccel Kıray'la aynı tutumdadır.

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

Okuyucularımıza

İçinde bulunuduğumuz şartlar bütün okuyucularımızın malûmları dır. Gün geçtikçe maddî ve manevî şartlar gazetemizi de zorlamaktadır.

— —

Hele gazetemizi ilgilendiren fiat artışları DEVLET'i her hafta gününde size ulaştırmaya çalışan bir grup idealisti çok güç durumda bırakmakta, fedakârlık sınırını bile aşmış bulunmaktadır.

Okuyucularımızdan DEVLET'e abone olmalarını ve satışını arttırma yolunda çabalarını diliyoruz. Yine bu güne kadar gazeteleri kesilmemiş olan abonelerimizin de acilen abonelerini yenilemelerini bekliyoruz.

DEVLET'in 115. sayıdan itibaren de pazartesi günleri yerini Salı günü yayınlanlacağını da duyururuz.

ocaların toplantıyı terketmesinden onra bu tutum oya kondu Yine de ancak 5 — 10 oy kadar farkla bu tava benimsendi.

GAZİ EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE MÜDİRE HANIM TERÖRÜ

Gazi Eğitim Enstitüsü müdiresi Naciye Öncül ve Başmuavin Hilmi Akpınar tarafından himaye edilen Dev—Genç militanları tecavüzlerine devam ediyorlar.

Bundan 15 gün kadar önce, komünistlere «Eyvallah» etmediği için bazı bahaneler ileri sürerek Dâhiliye Şefinin odasını işgal ettiler (Daha önceleri Almanca Bölümü öğrencisi Halil Yapağılı'nın yaptığı gibi). Sıkı Yönetim makamlarının açık ihtarına göre böyle olaylar idare tarafından derhal bastırılacak ve Sıkı Yönetimden yardım istenecekti.

Naciye Hanım ve Hilmi bey bu ihtira pek kulak asmamış olacaklar ki, olay ört-bas edildi. Şimdiye kadar kimse de «Çıt» çıkmadığına göre belki de bu «İdareci» çifti olahın dışarı aksettirilmesine karşı baskı yapıyorlardır?

Sıkı Yönetimin sağladığı huzura rağmen son günlerde Gazi Eğitim Enstitüsünde başka dolaplar da dönüyor:

Şimdiye kadar bu okulun otomatik santralı sâyesinde —bazı odalardan— telefonu olan personel sıfır numarayı çevirince otomatikman dışarı bağlanıyor ve serbestçe konuşabiliyordu.

Günlerden bir gün, Dev—Genç'liler ile Naciye hanım ve Hilmi Beyin faşist (!) diye nitelendirdikleri Sivil Savunma Uzmanı, Bakanlığa telefon ederek bir iş konuşması yaptı. Foyaları meydana çıkacak diye zaten diken üstünde oturan müdire hanım ve başmuavin bey derhal işkillendiler. Başmuavin santralar telefon ederek «15 numaralı odadan Bakanlığa 10 dakika önce kim telefon etti ve ne konuştu?» diye sordu. (15 numaralı oda ve telefon Sivil Savunma Uzmanı Ahmet Kalmukoğluna aitti.) Santral «sıfır numarayı çevirerek direkt dışarıya açtı. bilemiyeceğim» dedi.

Bunun üzerine G.E.E. telefonla konuşma sisteminde bir reform (!) yaptı.

Sıfırla dışarı çıkan telefonların sıfırları iptal edildi ve personeldeki biri dışarı telefon edeceği zaman önce maşmuavin Hilmi Akpınar'dan müsaade isteyecek. Nereye telefon edeceğini ve ne konuşacağını bildirecek. Başmuavin hazretleri izin verirse konuşabilecek...

Gördünüz mü «İlerici ve de özgürlükçü» bay ve bayanları?!

İçerdeki durum dışarıya aksettirilecek diye ödü kopan müdire hanım ile başmuavin bey daha da ileri tedbirler almayı unutmamış. Son zamanlarda herhangi bir ihtiyaç, hatta iş için bile Enstitü personeli ne dışarı çıkma izni verilmiyor. Eskiden beri Bakanlıktan gelen gizli yazılar solculara aktardığı söylenen okul sekreteri ve benzerleri hariç tutuluyordu. Ancak her müessesede mesai bittikten sonra, kimsenin hiçbir makama başvuramayacağı saate azad ediliyor zavallılar...

G.E.E. DE MAĞRUR ÖĞRENCİLERE ZULÜM YAPILIYOR

Bütün Fakülte ve yüksek okullar da iki yıldır olduğu gibi GEE'nde de milliyetçi öğrenciler, solcu militanlar tarafından derse sokulmuyordu. Yusuf Akbulut adlı Müzik Bölümü 2. sınıf öğrencisi de böyle baskı altında olanlardandı.

Yusuf Akbulut ve arkadaşları Milli Eğitim Bakanlığına dilekçe yazarak durumu bildirerek haklarının korunmasını istediler.

Yusuf Akbulut medenî cesaret sahibi bir öğrenciydi. Haksızlığa boyun eğmiyor, hukukî yollarla mücadelesini yapıyordu. Bu yüzden de bazı kimseler onu hiç sevmiyordu anlaşılan...

Kırdığı cevizler çoğaldıkça haksızlığı ve idaresizliği hakkında söylentiler de çoğalan Naciye Hanıma Bakanlıktan, mağdur öğrenciler hakkında yazı gelmiş. Müdire hanımın bu yazıya verdiği cevapta, «Yusuf Akbulut'un can emniyetini sağlayamam, gelmese daha iyi» mealinde sözler ettiği rivayet olunur... Hattâ Bakanlık bu gencin okula gidemediği günler izinli sayılmasına karar vermiş deniyor.

Bütün bunlara rağmen, 3 Mayıs günü Sıkı Yönetimin sağladığı emniyet sayesinde Enstitü'ye girebilen Yusuf Akbulut'a 4 Mayıs akşamı (Emniyet kuvvetlerinin yanında) Naciye Hanım: «Sen okula ne zaman geldin? Seninle görüşürüz» diye çıkışmış ve 5 Mayıs günü de idare tarafından «devamsızlıktan sınıfta kaldığı» tebliğ edilmiştir!

KOMÜNST BİLDİRİLER DEVAM EDİYOR

Öteden beri Dev—Genç'in kızıl bildirilerini hazırladığı söylenen SBF 4. sınıftan Mahmut Zeren, ateş kusan hezayanlar kaleme almış. «Dev—Genç Merkez Yürütme Kurulu» imzasıyla teksir edilen ve son günlerde SBF, Gazi Eğitim Enstitüsü, Hukuk Fakültesi, Ziraat Fakültesi, Fen Fakültesi gibi yerlerde çeşitli yollarla dağıtılan bu bildirilerde ,milli tarihı, sıyası... ne kadar kıymetlerimiz varsa hepsine çok ağır hakaretlerle tecavüz ediliyor. ŞAFAK isimli yine teksir edilerek yayınlanan «Proleter Devrimcilerin Yayın Organı» 2. sayı çıkardı. Kudurmuşcasına saldırgan bir dille Ordumuzun kumandanlarına hakaretler yağdırıyor; Kürt İhtilâlini gerçekleştirecek kürtçü-Komünistlerle birlikte savaştıklarını ilân ediyor; Halkı, isçiyi, köylüyü, subayları açıkça devlete isyana dâvet ediyor ve bunun yollarını anlatıyorlar. Bizim elimize de geçen bu bildirilerin tam metnini veya bazı parçalarını yayınlamak mümkündü. Ancak okurlarımızı sinir krizine uğratmamak ve Sıkı Yönetimin sağladığı sükûnet havasını rahatsız etmemek için bunu yapmıyoruz.

Fakat komünistler bunları fakülte ve yüksek okullarda sıraların, bazı yatakhanelerde yatakların üzerine bırakmak, gizli ve elden ele yaymak suretiyle yayıyorlar...

KIR GERİLLASI HAZIRLIĞI

Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğünün açıkladığı bir istatistik değerlendirmede, tam kapasitesine en yakın randımanla işleyen, en huzurlu ve temiz yurt olarak belirtilen Atatürk (Site) Yurdu kapatılınca burda barınan öğrencilerin bir kısmı gidecek yer bulamamış ve ilgililere müracaat etmişti. Hepsi de milliyetçi Türk Gençleri olan bu öğrencilere, Rektörleri Yıldırım Beyazıt Hurdunda 380 civarında boş yer olduğunu söylemiş ve bu miktarda öğrenci oraya gitmişti.

Rektörün burnunun dibindeki bu yurdun nasıl bir komünist çeteci karargâhı olduğunu bu sütunların okuyucuları bilirler... Bu son seferde de 800 kişilik yurdun, SBF ve Hukuk Yurtları boşaltıldığı halde hâlâ 380 boş yerin kalması çok dikkat çekicidir.

Gelelim bizim milliyetçi öğrencilerin hikâyesine...

Rektörlükteki yurda varan milliyetçi öğrenciler orada tanıdık bir sima ile karşılaştılar: Yurt Müdürü. Bu zat daha önce Atatürk (Site) Yurdu müdürü idi. 50—60 yaşların da göründüğü halde uzun saçlı, favorili bir âdemdir. Geçen yıl Atatürk Yurdunda komünistler milliyetçi öğrenci Beyhan Aslan'a gece yatağında uyurken ateş etmişler, bir de üstelik «Bu yurdu komandolar bastı, bizi almıyorlar» diye sokak kadını dedikoduları yaymışlardı. İşte o olayda bu müdür bey Beyhan Aslan'ı yaralayanları saklamış, himaye etmişti. Şimdi de Yıldırım Beyazıt Yurdu Müdürü olarak tem yerini bulmuş, burayı karargâh yapan Dev-Genç'li işgalcilerle içli dışlı bir ömür sürüyordu...

İşte bu yurda gelen 380 kadar milliyetçi öğrenci pek tabiî ki hoş karşılanmadı. Komünistler «Faşistleri burda barındırmayız» diye naralar atarak küfür yağdırmaya, gelip geçerken kasten dirsek atmaya başladılar.

Daha ilk gece, milliyetçi öğrencilerden 16'sının kaldığı bir odaya bomba atıldı! Bunlardan çok tehlikeli bir durumda kalan Fazıl'ın hayatı tesadüfen kurtuldu. 16 dolap, içindeki elbise v.b. eşya ile tahrip oldu. Bu olaydan sanık olarak iki komünist yakalandı.

Ertesi sabah, milliyetçi öğrencilerin elbise, dolap v.b. eşyası bulunan yerlerden solcuların hızla uzaklaştıkları görüldü. Arkasından patlamalar ve büyük bir yangın baş gösterdi. 100 kadar dolap içinde elbise ve kitaplar tahrip oldu.

Oradaki bir Albayın da gördüğü üzere, sanıkların başında Behram Yıldız, Mustafa İşler, Süleyman Kızılcabölük gibi militanlar bulunuyordu.

Solcu militanlar milliyetçilerin bulunduğu her yerde olduğu gibi burda da gayelerinin yurdu kapattırmak olduğunu açıkça söylüyordu. Hiç çekinmeden, bunun kendilerine zarar vermeyeceğini, çünkü stedikleri otelde kalabileceklerini ifade ediyorlardı.

Veteriner Fakültesinde Biyokimya Kürsüsü binasına Pazartesi sabahı erkenden binayı uçuracak kudrette 7 fünyeli dinamit koyan solcular yine aynı şekilde oradan bütün arkadaşlarını çektiler. Herşey saat 09.30'a ayarlanmıştı. Allahtan durum farkedildi ve askerler gelerek patlayıcı maddeyi buldular zararsız hâle soktular. Bu olayla ilgili sanıklardan da Kemal Çetinkaya ve Hidayet Keçeli yakalanarak tutuklandı.

Derken aynı yerde inşaat halindeki binada birçok bomba, dinamit, banka cüzdanı pasaport, asker eşyası gibi şeyler bulundu.

Bu olayların anahatları Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının Basın ve Halkla Münasebetler Şubesinin açıklamasında kamu oyuna duyurul du.

Bütün bu olayların şu sıralarda mantıksız görünen bir inatla yürütülmesi; yukarda da bahsettiğimiz gibi müesseseleri kapattırmak içindir.

Bundan sonra Orman Yangınları, ekin yangınları, fabrika yangınları gibi suikastlarla ihtilâl havasını «KIR GERİLLASI» şeklinde körükleyecekler.

Bu emellerini önceden açıkça ilân etmişlerdi.

SBF ve Hukuk Fakültesi Yurtları kapandığı gün «Dağlara!» diye kaykırmışlardı.

12 Mart muhtırası üzerine Hacettepe Üniversitesinde yapılan forumda Ruhi Koç; Kır Gerillası konusu işlemiş. yeni hükûmet ve ordunun Atatürk devrimlerini gerçekleştirme derdinde olduklarını, kendilerinin ise tek hedef olarak «Marksist devrim»i seçtiklerini bildirmişti.

HUKUK VE SBF DE SOL ANRŞİ DEVAM EDİYOR

Sıkıyönetim Komutanlığınca aranıdığı belirtilen ve Hukuk Fakültesi ile ilgisi olmayan 40 kadar anarşist hergün Hukuk Fakültesi kantininde oturmaktadır.

Raif, İmdat, İsmet adlarındaki kızıl militanlar 6-7 gün kadar önce, mütalea salonunda ders çalışan bir milliyetçi öğrenciyi dövmüşlerdir.

Kapalı olan SBF yurdunda ise anarşistler bir camı kırmışlar; bekçiyi korkutarak susmasını sağlamışlar, buradan da yurda girip çıkarak bazı işlerini halletmeye başlamışlardır.

KÜRŞAT ve AVŞAR HOŞ GELDİLER

Gazetemiz yazarlarından Oğuzata Altay'lı ile eşi Kezban hanımefendinin Kürşad adlı bir erkek çocukları dünyaya gelmiştir.

Öte yandan ülkücü arkadaşlarımızdan Abdurrahman Çelik ve eşi Nevin hanımefendinin Avşar adlı bir erkek çocukları dünyaya gelmiştir.

Anne ve babalarını kutlar, Kürşad ve Avşar'a uzun ömürler diler, Türklük için çalışmalarını temenni ederiz.

DEVLET

MESELE

Dündar TAŞER

PARÇA PARÇA

İKİLEME

Her şeyi çift görmeye alıştık. Eğer bir şeyin yanında veya karşısında olursak eksiklik duyuyoruz. Mutlaka iki şeye birden karşı çıkmalıyız Meselâ, şu sözleri gençlerin yazarların, politikacıların, düşüşürlerin dilinden, kaleminden sık sık dökülür. Tabiî komünist olmayanların :

— Hem Amerika'ya hem Rusya'ya karşıyız,
— Hem Nato'ya, hem Varşova'ya karşıyız,
— Hem Milliyetçiliğe, hem komünizme karşıyız,
— Hem sağa hem sola karşıyız.

Velhasıl ikilemeden rahat edemiyoruz ve bunu da tarafsızlığın şartı sanıyoruz. Bu gidişle :

— Hem dosta, hem düşmana,
— Hem iyiye, hem kötüye,
— Hem fazilete, hem rezalete,
— Hem ilâca, hem mikroba,

karşı çıkmamız da uzak değildir. Bu şartlanma devam ederse Kıbrıs'ta ki Rum'a da, Türk'e de karşı olmamız mümkün.

ÇELİŞKİ

Cumhuriyet Gazetesini Sıkı Yönetim Kumandanlığı 10 gün kapadı. Neşriyatını zararlı saydığı için olacak herhalde. Sıkı Yönetim, anarşiye son vermek, Atatürkçülüğe aykırı davranışları önlemek için Erim Hükümeti tarafından ilân edilmiştir. Her bölgenin başında da Atatürkçü, Milliyetçi vatansever kumandanlar bulunduğuna şüphe yoktur Kabine üyeleri de en azından bu inançta olmak, hiç olmazsa böyle görünmek zorundadır. Gelgelelim Sıkı Yönetimin mazaratlı görüp kapattığı gazete hakkında bakanlarımızın kanaatı değişik.

Cumhuriyet Gazetesi kapalı olduğu günler içinde kuruluşunun 48. nci yılını doldurmuş. Bugünü dikkatle takip edip kutlayanlar içinde İçişleri Bakanı Ömeroğlu, Devlet Bakanı Doğan Kitaplı da mevcut. Bir miktar da derecesi yüksek devlet görevlisi var. Telgrafların müh tevasına dair Cumhuriyetin özetlemesi de şöyle; «Cumhuriyet'in yurt sorunlarına ciddiyetle eğilişine, Atatürk ilkelerini savunuşuna tarafsız ve gerçekçi yayınına değinerek takdir ve tebriklerini» bildirmişler. Kabine üyeleri Sıkı Yönetim kararını tekzibe mi çalışıyorlar acaba?

SOLUN DURUMU

Türkiye de bir sol cereyan vardı. Hâlâ da var ya. Sıkı Yönetimde biraz dilleri tutuldu Bu cereyan mensupları arasında öteden beri iki taktik mesele tartışılır.

a) Soğuk Savaş,
b) Sıcak Savaş,

Soğuk savaşı (TİP) temsil eder. Onlara göre Türkiye'yi komünist düzene sokmak için ihtilâl pek de gerekli değildir. Komünist düzenin temelleri mülkiyetin devlete geçmesi, özel teşebbüsün ve ferdi mülkiyetin kalkması, materyalist bir Allah anlayışının yerleşmesinden ibaret olduğuna göre, bu yolu daha tehlikesiz başarmak kabilken niçin kavgaya girilsin. Üniversitelerde hakimiyet kökleşmektedir. Devlet yatırımları her yıl artmakta, özel sermaye birikimi ağır vergilerle fert yutulmakta, yatırım gücünden mahrum bırakılmaktadır. Şahsî mülkiyet miras yoluyla parçalanıp ehemmiyetini yitirmektedir. Komünist alt yapı kendi kendine kurulurken döğüşe ne lüzum var. İdarenin kilit noktası. Fakültenin kürsüleri komünist elemanlarla doldurulup kamu oyunda da «Sağ»ı ayıp bir mefhum haline sokmak kâfidir ve bu da olmuş ve olmaktadır

Özetlersek :

— Kamu yatırımı artmakta,
— Özel teşebbüs ölmekte,
— Şahsî mülkiyet bölünmekte,
— Sermaye birikimi vergilerle önlenmekte,
— Sağ düşünce ayıp sayılmaktadır.

O halde yapılacak iş idare mekanizmasına sızmayı hızlandırmaktan ibarettir.

SICAK SAVAŞÇILAR

Burjuva dünyasını ihtilâlle yıkmadan komünist düzeni kurmanın imkânsızlığına inananlardır. Onun için de solcu örgütleri yıkıcılığa teşvik ediyorlar, vurma, kırma eylemlerini tertipliyenler bunlardır. Bu gruba göre soğuk savaşçılar «Burjuva kuyrukçu»larıdır.

Sıcak savaşçıların metodları gençliğin ruhuna daha uygun geldiği için Üniversiteler arasında derhal yayıldı artık. Her yerde bombalar patlıyor, kurşunlar atılıyor, adamlar kaçırılıyordu. Soldaki hizib mücadelesini «Sıcak savaşçılar kazanmış görünürken 12 Mart Muhtırası verildi. Arkasından da «Sıkı yönetim» ilân edildi ve sıcak savaşçıları tasfiyeye girişti.

Bir yandan Sıkı Yönetim sıcak savaşçıları toparlıya dursun, soğuk savaşçılar, uzman, akıl hocası, müşavir sıfatları ile yeni kabine ye sokulmaya başladı. ...

Fakat kim soğuk, kim sıkı savaşçıdır. Pek de belli olmadığı için bir garip hal peyda oldu. Bir sürü solcu kimi planlama müsteşarlığı bünyesine, kimi Millî Eğitim Komisyonlarına sızmak için gayrete girişti. Bir kısmını Devlet Başkanı reddetti dendi. Fakat görevi karar nameye ihtiyaç göstermiyenler gerekli mesafeyi kazandılar. Bir köşe kapma başladı. Sol sokaktan süpürülürken, idarede mevki kapıyordu.

Bu arada en mühim iş kabine üyelerine düşüyordu. Eğer tayin ve görevlendirmelerde dikkatsizlik edilirse bakanların önemli bir yere tayın ettiği br uzmanı ertesi gün Sıkı Yönetimin tevkif ettiğini görebileceğiz. Zira komünistlere savaş açmışlar ve bunu basın, bildiri, duvar yazısı ve radyo ile ilân etmişlerdir. Türk devleti bu savaşı kabul etmiş ve Türk Ordusunu bu işe memur kılmıştır.

Savaşta savaş kaideleri uygulanır. Erleri suçlu, kumandanı masum bir ordu düşünülemez. Onun için de «Halk Kurtuluş Ordusu»nu tasfiye ederken ona destek olan akıl veren, yol gösteren kimselerin de tasfiye edilmesi tabiî ve zaruridir ve edilecektir de.

MİLLİYETÇİLER

Bizim milliyetçiler; cesur yiğit ve kahraman adamlardır. Onlar diğerleri gibi «İkileme»ye tenezül etmezler. Üçleme, beşleme, hatta yedileme yaparlar. Anarşizme, komünizme, kapitalizme, Amerikanizme, siyonizme, topuna harp ilân etmişlerdır. Lâfla değil mi, söyle gitsin. Üstelik bunların herbinin korkunç olduğunu, dünyayı sardığını isterse sarsacağını da kendileri söyler. A mübarek dostlar şunlardan birini seçip de alt etseniz olmaz mı? Makbulü bu amma yiğitliğe sığmaz.

Halbuki aklı başında bir savaşçı kendhi hedefini kendi kuvvetini kendini tehdit eden kuvvetleri, riyazi br mantıkla tahlil etmeli Kendini tehdit eden kuvvetlerin en tehlikelisini tayin edip bütün kudretini onu bertaraf etmeye yönelmelidir. Bu işi yaparken ittifaklar aramalıdır. Kimler müttefik olabilir.

a) Sizin gibi düşünenler,
b) Düşmanınızın düşmanları,
c) Dostlarınızın dostları.

O halde bizim en büyük ve en önde gelen düşmanımız kimdir? Oyle zannederim ki komünistler ve bölgecilerdir. Bu iki grup, her şeyde bir ve beraberdir. Komünizme karşı savaşta; bütün milliyetçiler, milliyetçiliğe ters bakmayanlar ve komünizme hasım olanlar bir cephe kurabilirler.

İkinci mesele kimler tarafsız veya tesirsiz kalabilir,

a) Bu mücadeleden fayda görmeyenler,
b) Komünist zaferinden zarar görecekler,
c) Mevcut düzenden çıkarı olanlar.

Zaman eskisi gibi değildir. Mücadele nutuk, makale, bildiri hududunu geçmiştir. Türkiye'nin ve Türk Milletinin kaderi okun ucuna konmuştur. Hiç bir kuvveti, hiçbir sözü, hiçbir hareketi israfa hakkımız yoktur. Bu kader okunu tali hedeflere atamayız. Atmak yiğitlik değil ahmaklık olur. Hisler hayaler, ezberlenmiş klişeler terk edilmeli. Kuvvetler birleştirilmeli ve «Kat'i netic eyerine, en büyük güçleyüklenmelidir» Askerî stratejinin bu temel kaidesi sosyal mücadelede de geçerlidir.

Bugünler tarafların derlenip toparlandığı harb hedeflerini tesbit ve tâyin edildiği süredir. Bu esnada yapılan hatta büyük olur. Zira «Yığınakta yapılan hata, seferin sonuna kadar düzelmez»

Onun için hedef tekdir, «KOMÜNİZM»dir. Başka hayali veya tali hedeflere kuvvet harcayacak halimiz yoktur

YA CHP

«Havada yem aramak için uçan kuşa komünist diyorsunuz»

«Toprak işleyenin, su kullananın»

«Jandarmalar, siz de köylüsünüz. Neden ağanın tarlasını koruyorsunuz?»

«4 Amerikalının kaçırılmasında CIA'nın oyunu olduğu zannediliyor»

«Sol tehlike önemli değildir. Asıl büyük tehlike sağdadır.»

«Ortanın solu, Muhammedin yolu.»

Bu ve benzeri sözleri CHP'liler en az beş yıldır söyleyip durdular. Mübarekler solu sevmeyen herkese balyozla vurdular. Şimdi de anarşist solcuların kafasına balyoz gibi inceklermiş.

Ya Sayın İnönü'nün 12 Marttan önce Cumhurbaşkanı ile konuşmasına ne dersiniz?

Sayın Sunay «Üniversitede MAO'cular varmış» deyince «Ülkü Ocaklılar da var» diye cevap vermesi, sonra bu sözüne karşı «Onlar vatansever, milliyetçi gençlerdir. Komünizme karşı savaşıyorlar» karşılığını alınca da konuşmayı basına sızdırıp, marifet yaptım sanması, hele hele sayın Ecevit'in Cumhurbaşkanı'nın bu sözünü diline dolayıp «Hamiyetli komandolar» diye kinayeli tarizler yapması, İnönü'nün de bu mealde beyanları sanki hiç söylenmemiş gibi oldu.

Bir celâllendiler, bir hırslandılar, Sola karşı bir saldırıya geçtiler, Zavallı komandolar en geride nal toplar oldular. Ne demelisin, ne söylemelisin? Anarşinin bastırıldığına, komünizmin ezildiğine ne seviniyorlar, ne seviniyorlar.

Bari şu partilerin hepsi kapansa bütün politikacılar CHP'de birleşse, sayın İnönü'nün yüksek başkanlığı altında toplansalar, her çeşit fikir CHP içinde birer hizip olsa gâh birisi, gâh öteki kabineyi kursa, Sayın İnönü de hep hükûmet başkanı olsa... Galiba en çıkar yol böylece bulur

DEVLET__Pazartesi Günleri Çıkar__Üçüncü Yıl__Fiatı 150 Kuruş